

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Проблема очима власкора

Наука поки що тримається на диваках і геніях

СТОР. 8—9

Глибинка

Самітниці серед безмежжя лісів

СТОР. 11

Історія краю

Про інків, князя Святослава та випадкові збіги

СТОР. 12

№ 221 (4971) СЕРЕДА, 24 ЛИСТОПАДА 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Підприємці протестують. Але на 100 відсотків по-їхньому не буде...

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Незважаючи на дощ та заборону суду, вчора на майдані Незалежності тривали протести проти Податкового кодексу. Як повідомив прес-секретар акції Володимир Дорош, координаційна рада підприємців вирішила не залишати майдан доти, доки Президент Віктор Янукович не накладе на кодекс вето. Щоправда, поки що дії глави держави спрогнозувати важко, бо хоч він і пообіцяв зустрітися з протестувальниками, оскільки йому «очі в очі» хотілося б від них почути їхні вимоги, проте відразу застеріг, що «так, як вони хочуть, на 100 відсотків такого не буде». СТОР. 3

У НОМЕР

Вимоги для скасування візового режиму обіцяють виконати за рік

Як і очікувалося, головним результатом саміту Україна—Європейський Союз стало надання нашій державі Плану дій щодо запровадження безвізового режиму. Після засідання у Брюсселі на прес-конференції це підтвердив Президент України Віктор Янукович. «Вважаю це спільним успіхом України та ЄС. Нарешті ми вийшли на прямий шлях до зняття візових бар'єрів», — наголосив Віктор Янукович. Водночас глава держави підкреслив, що виконання Плану дій, який окреслює низку внутрішніх реформ, необхідних для запровадження безвізового режиму, є серйозним завданням для української влади. «Я добре усвідомлюю, що цей шлях не буде легким, але ми його подолаємо у 2011 році», — сказав Президент. СТОР. 5

Чотирнадцять родин, які потерпіли внаслідок пожежі, отримають тимчасове житло

Міський голова Донецька Олександр Лук'янченко пообіцяв, що влада негайно надасть тимчасове житло 14 родинам, що потерпіли від пожежі у Київському районі обласного центру. Про це він заявив під час зустрічі з постраждалими. Житло відшукали в гуртожитках міста. «Наше головне завдання на цей момент — оперативно знайти тимчасову домівку для потерпілих родин і негайно розселити їх. Люди не повинні залишитися сам на сам зі своєю бідою», — наголосив міський голова.

Спеціально створена комісія з'ясовує причини загоряння та вивчає можливість оперативного відновлення чотириповерхового будинку по вулиці Щорса. Міська влада ставить завдання відновити будинок до Нового року, **повідомляє наш власний кореспондент у Донецькій області Ліна КУЩ.**

КОРОТКО

■ 26 листопада відбудеться робочий візит Президента України Віктора Януковича до Москви для участі в четвертому засіданні Українсько-російської міждержавної комісії, **повідомив глава адміністрації Президента України Сергій Льовочкін.**

■ На базі 114-ї Івано-Франківської бригади тактичної авіації до 25 листопада ц.р. триватимуть широкомасштабні навчання з навчально-бойовими вильотами винищувачів МІГ-29, **повідомляє прес-служба Західного регіонального медіацентру Міноборони.**

■ Україна передала Російській Федерації викрадену у 2005 році з музею «Державний Ермітаж» (Санкт-Петербург) вазу для фруктів із безбарвного скла на металевій підставці з так званого накладного срібла,

ПОДІЇ

Північна Корея обстріляла Південну. Є жертви

Найбільший за останні півстоліття збройний інцидент на Корейському півострові стався у вівторок на світанку в районі острова Йонпхендо в Жовтому морі, де проходить спірна лінія розділу між КНДР і Південною Кореєю. За повідомленнями із Сеула, острів був підданий артобстрілу з боку Півночі, й жителі Півдня відкрили вогонь у відповідь. У результаті загинув один південнокорейський солдат, 14 дістали осколкові поранення, на острові горять житлові будинки. Про наслідки вогню у відповідь невідомо — КНДР поки що нічого не повідомляла про інцидент. СТОР. 5

Відкритий урок на... залізниці

На Дніпропетровській дитячій залізниці учням старших класів влаштували відкритий урок з правил безпеки. Школярі дізналися, як треба поводитися на залізничних коліях, подивилися відеофільми, а потім склали «екзамени» у вигляді цікавої вікторини. Найактивніші учасники та команда-переможець отримали призи.

З початку року на Придніпровській залізниці травмувалося понад 120 осіб (в тому числі двоє дітей до 16 років). 70 із них загинули. Найчастіше причиною трагедії, **повідомили в прес-центрі залізниці,** є порушення правил безпеки під час перебування в зоні залізничних колій, необережність, неуважність, невиправданий поспіх та недбалість, люди не бажають користуватися пішохідними мостами, тунелями та настилами, перетинають колії перед поїздом, що наближається, або у невстановлених місцях, **повідомляє наш власкор Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 6-Й СТОР.

За моральну шкоду — дві тисячі євро

Жителька Монастирища (Черкаської області) Станіслава Мушта виграла в Європейському суді з прав людини справу проти свого роботодавця. Місцевий департамент земельних ресурсів, де працювала громадянка, заборгував їй заробітну плату. Районний суд, прийнявши до розгляду скаргу Мушти, не повідомив її ні про час проведення засідання, ні про судове рішення. Через процесуальні порушення позивачка не змогла звернутися з апеляцією до вищої судової інстанції.

Європейський суд зобов'язав Україну виплатити Станіславі Мушті 2 тисячі євро компенсації за завдану моральну шкоду, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

Я ВАМ ПИШУ...

Чом би не заснувати День пам'яті зниклих підприємств?

Мабуть, кожний район має свій телефонний довідник. Є такий і в нашому Полонському районі Хмельницької області. Став якось читати розділ «Підприємства, установи, організації» — і цікава картина відкрилася: більшість підприємств зникла, залишилась існувати тільки в довіднику. Це тільки в нашому невеликому районі десятки заводів, фабрик, сільськогосподарських підприємств, які канули в небуття. А скільки їх по області, в Україні?

За кожним із зниклих підприємств — долі мільйонів людей, котрі віддали молодість, здоров'я, роки життя.

Минуть роки, видадуть нові довідники. Тому саме час заснувати в Україні День пам'яті зниклих підприємств.

Анатолій КАЗАРЕЦЬ.

Полонне Хмельницької області.

Близько 120 держпідприємств Мінпромполітики буде ліквідовано або приватизовано у 2011—2012 роках

Підписано угоду про співробітництво між нашим парламентом і угорським

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Головою Державних Зборів Угорської Республіки Ласло Ковером **(на знімку праворуч)**.
Зустріч відбулася в рамках офіційного візиту В. Литвина до Угорщини.

На початку зустрічі Л. Ковер назвав її «початком нової ери» в парламентських відносинах між Україною та Угорщиною. Голова Державних Зборів зазначив, що контакти між нашими країнами на вищому рівні мають доволі інтенсивний характер, водночас остання зустріч голів законодавчих органів Угорщини та України відбулася у 2006 році.

Голова Державних Зборів заявив, що Угорщина розглядає Україну як надійного партнера, з яким можна вибудовувати прагматичні, тривалі, взаємовигідні відносини.

За словами В. Литвина, «у нас є всі підстави із задоволенням констатувати, що між Угорщиною та Україною існують добрі відносини, які охоплюють практично всі сфери життя». Водночас, сказав Голова Верховної Ради, нині є всі можливості, щоб вони перейшли на якісно новий рівень і набули системного характеру. У цьому плані велике значення, наголосив В. Литвин, має активізація парламентської складової міждержавних взаємин. «Ми вкрай зацікавлені в активізації парламентського виміру нашої співпраці», — зазначив він.

У цьому контексті В. Литвин також наголосив на важливості забезпечення парламентського контролю за реалізацією домовленостей на рівні органів виконавчої влади.

На думку В. Литвина, необхідно інтенсифікувати роботу парламентських груп дружби, які найближчим часом мають провести зустріч та окреслити план роботи з урахуванням питань, на яких було акцентовано увагу під час зустрічі глав парламентів. Не менш важливим, сказав Голова Верховної Ради, є досвід угорського парламенту щодо адаптації законодавства до європейських стандартів.

В. Литвин також вважає за доцільне «доповнити двосторонні міжпарламентські відносини розвитком взаємин на багатосторонньому рівні, долучивши до співпраці парламенти інших країн Дунайського та Чорноморського регіону». За його словами, Україна зацікавлена у такому розширенні парламентської складової багатосторонньої співпраці, «оскільки ми розраховуємо, що наша країна у такий спосіб буде активніше втягуватися в європейські справи».

Однією з ключових тем зустрічі стало питання про євроінтеграційні прагнення України, враховуючи, що в першому півріччі наступного року Угорщина приймає головування в Євросоюзі, а Україна — в Раді Європи. На думку сторін, це допоможе створенню сприятливих умов для поглиблення співпраці між Україною та європейськими структурами.

Л. Ковер зазначив, що важливим напрямом роботи угорської влади є «інтеграція всіх наших сусідів до європейських та євроатлантичних структур». Він запевнив, що Україна може розраховувати на підтримку з боку його держави у процесі просування до ЄС, і Угорщина, за його словами, «може виступити каталізатором у цьому питанні».

В. Литвин висловив вдячність Голові Державних Зборів за конструктивну позицію Угорщини, яку було продемонстровано перед та під час саміту Україна—ЄС, додавши, що ті рішення та рекомендації, які було прийнято 22 листопада, дадуть змогу не тільки наблизити Україну до Євросоюзу, а й сприятимуть консолідації українського суспільства. «Інтеграція України до євроструктур зніме низку питань, які є чутливими для нашої країни, і особливо це стосується запровадження безвізового режиму між Україною та країнами ЄС», — сказав Голова Верховної Ради.

Сторони також обговорили питання про енергетичну безпеку в Європі.

Голова Верховної Ради наголосив, що Україна стабілізувала відносини з Росією, та висловив сподівання, що вони й надалі будуть прогнозованими та передбачуваними. «Це не виключає існування власних національних інтересів як у Росії, та і в нашої країни, і ми працюємо над тим, щоб їх збалансувати, — сказав він. — Тим паче, що у дружніх та прогнозованих україно-російських відносинах зацікавлені європейські країни». «Можу запевнити: проблем з боку України щодо постачання енергоносіїв європейським партнерам не буде», — заявив В. Литвин, додавши: «Ми відкриті до співробітництва в енергетичній сфері як з Європою, так і з Росією, в тому числі у плані модернізації української газотранспортної системи».

В. Литвин також зазначив, що найближчим часом парламент планує розглянути і ратифікувати Договір про Енергетичне Співтовариство, повідомивши, що відповідний документ Президент України вчора подав до Верховної Ради. «Енергетичне питання — це питання, яке жодна країна не в змозі розв'язати самостійно, і це та сфера, в якій Україна і Угорщина можуть нарощувати співпрацю», — сказав керівник українського парламенту.

Сторони також обговорили питання транскордонного співробітництва, наголосивши на важливості розбудови відповідної інфраструктури.

Голова Верховної Ради запросив Л. Ковера відвідати Україну з офіційним візитом.

В інтерв'ю журналістам після завершення зустрічі В. Литвин зазначив, що «історія, сучасне і майбутнє наших народів вимагають більш активної співпраці між Національними Зборами та Верховною Радою». «Переконаний, що ми будемо на висоті вимог часу. У нас є всі підстави констатувати, що у нас відбувся вищою мірою відповідальний, корисний діалог», — сказав Голова Верховної Ради.

У цьому контексті В. Литвин зазначив, що договірно-правова база україно-угорських взаємин налічує 75 чинних документів, та ще 15 опрацьовується до підписання.

* * *

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин і Голова Державних Зборів Угорської Республіки Ласло Ковер підписали Угоду про співробітництво між Верховною Радою України та Державними Зборами Угорської Республіки.

Церемонія підписання відбулася в рамках офіційного візиту Володимира Литвина до Угорщини.

Згідно з угодою, сторони, зокрема, підтримуватимуть та розвиватимуть діалог між двома парламентами в політичній, економічній та соціальній сферах; проводитимуть у рамках багатостороннього міжпарламентського співробітництва на рівні своїх делегацій спільні консультації та обмін думками з питань, які становлять спільний інтерес.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більша частина закону — заслуга апарату Верховної Ради

Учора в парламенті обговорювали, як удосконалити роботу апарату Верховної Ради України. Організував дискусію парламентський Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради за підтримки Програми сприяння парламенту України II.

Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк від імені керівництва парламенту щиро привітав ініціативу профільного комітету і міжнародні інституції, які сприяють діяльності законодавчого органу.

Він зауважив, що готується дуже серйозна адміністративна реформа — реформа державного управління. «Думаю, найближчим часом Президент підпише указ щодо вдосконалення системи управління державою і насамперед її виконавчої структури. Досить серйозні зміни будуть в управлінському апараті міністерств, у Кабінеті Міністрів, відповідно, це зачепить всю вертикаль виконавчої влади, влади Президента. Перед нами також постануть питання вдосконалення роботи апарату Верховної Ради та парламенту загалом», — підкреслив Адам Мартинюк та наголосив, що виклики стоятимуть серйозні.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Перший заступник голови парламентського Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України Сергій Сас, Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк, заступник керівника апарату Верховної Ради Юрій Ясенчук.

Перший заступник керівника парламенту зазначив, що на апарат парламенту, комітети, секретаріати комітетів покладаються величезні функції. «Якщо ділити успіхи депутатського корпусу і апарату в кінцевому виході продукту, то приблизно 80 відсотків — робота апарату, а решта того, хто приймає законодавчі акти. В основному весь тягар лягає на працівників секретаріатів відповідних комітетів, а потім на апарат Верховної Ради. А коли заходить мова про вдосконалення роботи апарату, про ті чи інші реформи, то, звичайно, починають із скорочення. Це один із шляхів, але, на мою думку, аж ніяк не найефективніший», — підкреслив він.

Адам Мартинюк повідомив, що запропонує Голові Верховної Ради Володимиру Литвину провести розмову з керівниками всіх структурних підрозділів апарату, щоб обговорити рекомендації семінару. А перший заступник голови Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради Сергій Сас вважає, що треба вдосконалити роботу з документами. Приміром, за його словами, всі положення з документообігу та зразки документів мають затверджуватись керівником апарату, але за погодженням з профільним комітетом. Тому Верховна Рада має розробити і затвердити відповідні положення.

Сергій МЕЛЬНИК.

Депутати готові до «революції у стосунках чиновник—громадянин»

Саме так назвав проект закону про доступ до публічної інформації голова Комітету з питань свободи слова Андрій Шевченко. Учора, за його словами, автори нарешті погодили остаточний варіант тексту цього багатостраждального документа і в присутності представників ЗМІ підписали його.

Журналістів, звісно, зацікавило, які саме зміни потребували такого ретельного, а відтак тривалого опрацювання. Одна з авторів документа, Олена Бондаренко, підкреслила, що особливо прискіпливо підійшли до відпрацювання термінологічної частини. Вона наголосила, що до цієї роботи долучилися депутати від опозиції і коаліції, громадські організації, представники адміністрації Президента а також Уповноваженого Верховної Ради з прав людини. Перераховуючи найбільші складнощі, які виникали під час виписування власне термінів, Олена Бондаренко сказала, що особливо важко авторам було розмежувати, де саме закінчується особисте життя і починається право громадян на доступ до інформації. А Андрій Шевченко наголосив: унаслідок ухвалення цього закону чиновники матимуть значно менші права на приватне життя (як це, до слова, уже давно передбачено в Європі чи Америці).

Водночас, зазначив ще один із авторів законопроекту, Юрій Мірошниченко, важливо було виписати всі положення документа так, щоб вони узгоджувалися із позиціями Конституції про права і свободи громадян. Народний депутат підкреслив, що під час роботи вдалося «вийти із площини політичної і зануритися у правову». Зрештою, на цьому наголошували всі присутні на брифінгу законотворці. Однак Андрій Шевченко звертав увагу на те, що внаслідок тривалого доопрацювання все-таки вдалося «зберегти філософію», закладену в першочерговий варіант законопроекту. Цікаво, що, перераховуючи, які саме позиції зазнали істотної корекції, депутат виокремив уточнення понять «інформаційний запит», «конфіденційна інформація», а також повне вилучення блоку, який стосувався доступу до інформації, якою володіє Омбудсман.

Так чи інакше, а вчора оголошено про завершення роботи над законом про доступ до публічної інформації. Усі його положення не викликають жодних запитань у розробників. Та зупинятися на досягнутому в Комітеті з питань свободи слова наміру не мають. Тут уже починають працювати над новою редакцією закону про інформацію. Очікується, її розроблятимуть на основі законопроекту, авторами якого були Олена Бондаренко та Володимир Ландік (Партія регіонів), з урахуванням проекту, поданого свого часу Андрієм Шевченком (БЮТ). Авторами нового проекту стануть обидва регіонали, а також «нунсівець» Юрій Стець. У документі обіцяють врахувати рекомендації Ради Європи в частині свободи слова та доступу до інформації, узгодити його з позиціями закону про доступ до публічної інформації та не звужувати можливості для професійної діяльності журналістів.

За прогнозом Юрія Мірошниченка, обидва ці документи можуть ухвалити вже до кінця цього року. Підстав для такого оптимізму додає «факт співпраці та політична воля».

Надія СМІЯН.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Народні депутати України Юрій Мірошниченко, Андрій Шевченко, Олена Бондаренко.

Особливо важко розмежувати, де саме закінчується особисте життя і починається право громадян на доступ до інформації

Підприємці протестують. Але на 100 відсотків по-їхньому не буде...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Але й підприємці також поки що не збираються відступати від своїх вимог. А на підтвердження серйозності своїх намірів учасники мітингу ухвалили одноголосне рішення про початок збору 3 мільйонів підписів за проведення референдуму про розпуск Верховної Ради та пообіцяли розпочати аналогічні дії й стосовно Президента, якщо він не дослухається до їхньої вимоги. Так само незважаючи на рішення Окружного адмінсуду Києва про заборону проводити з 22 по 26 листопада в центрі столиці мітинги, підприємці одноголосно відмовилися згорнути наметове містечко. Щоправда, як зазначив у розмові з нашим кореспондентом народний депутат Юрій Гримчак («НУ—НС»), навіть за наявності цього рішення суду міліція не має права звільняти майдан від протестувальників, оскільки він подав заявку про проведення на цьому місці зустрічі з виборцями. «Я ще вчора, 21 листопада, подав на всяк випадок заявку на сьогодні та повторив її на завтра, 23 листопада, тож якщо у міліції виникатимуть запитання — відповідаю: це моя офіційна зустріч з виборцями», — сказав Ю. Гримчак. Отож учасники акції продовжували встановлення наметів та сформували службу охорони тих, хто залишатиметься в наметовому містечку на ніч.

Паралельно до 22-ї години тривав мітинг. Зокрема, близько 21-ї години на сцену майдану вийшов співак Тарас Петриненко.

— Мабуть, багатьох цікавить, що я тут роблю, — запитав він у присутніх та відповів, що також є платником єдиного податку, тож треба, нарешті, й за себе постояти. А його обіцянка «співати, аж поки вистачить сил», потонула у схвальних оваціях протестувальників, котрі прибули до Києва з усіх регіонів країни.

Разом з тим учора влада та міліція, керуючись рішенням суду, закликали підприємців звільнити центральну столичну площу. У коментарі «Голосу України» керівник прес-служби Головного управління МВС України у місті Києві Володимир Поліщук зазначив, що «були повідомлення про перекриття мітингувальниками руху автомобілів на Майдані Незалежності, вулицях Хрещатик та Інститутській, також були повідомлення від власників автівок та є оперативні зйомки, які підтверджують, що декілька машин було пошкоджено». Саме тому він очікує прибуття представників Державної виконавчої служби, котрі мають розпочати демонтаж наметового містечка. При цьому В. Поліщук додав: «якщо виконавча служба звернеться за допомогою до міліції, то таку допомогу буде надано». Однак станом на 15-ту годину 23 листопада судові виконавці та міліція до якихось конкретних дій з ліквідації наметового містечка не вдавалися. Схоже, поки що їх зупиняють саме заяви народних депутатів про те, що намети на майдані — це їхні громадські приймальні. Тож цілком можливо, що міська влада ще раз звертатиметься до суду — цього разу стосовно демонтажу громадських приймалень парламентаріїв.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Якщо керівництво міста від нас відвернеться, армія безробітних вийде на вулицю»

Близько півтори сотні севастопольських підприємців у вівторок зібралися перед будинком міськдержадміністрації, протестуючи проти прийнятого Верховною Радою Податкового кодексу України. «Ми так само, як і ті, що зібралися у Києві, вимагаємо від Президента накласти вето на пропонований Податковий кодекс, — йдеться у прийнятій резолюції. — Підприємці всіх галузей дрібного бізнесу Севастополя — проти вже ухваленого підвищення податків до Пенсійного фонду! У разі введення в дію нового Податкового кодексу ми будемо змушені захищати своє право на підприємницьку діяльність безстроковими страйками та акціями громадянської непокори!».

Депутат міськради нового скликання, голова міського партосередку ПСПУ Євген Дубовик закликав створити нову, незалежну профспілку та перейняти досвід боротьби в інших регіонів України: «Зберіть п'ять, десять тисяч! Закрили все до останньої точки із продажу хліба — і прийшли сюди. Ось це буде показник масштабів невдоволення в нашому місті!» Ініціативу Є. Дубовика підприємці негайно підтримали.

Голову міськради Юрія Дойникова, який випадково опинився на місці протестної акції, мітингувальники попросили вступити з ними в діалог і запропонували «сприяти їм і стати сполучною ланкою між ними та урядом України: «Листи, які ми пишемо, повертаються без відповіді. Ми хочемо мати впевненість у тому, що нас у Києві чують. Якщо керівництво міста від нас відвернеться, армія безробітних вийде на вулицю».

Керівник міського депутатського корпусу запропонував передати вимоги у письмовій формі, «причому не емоційний і не політичній»: «Давайте сядемо й конкретно порахуємо. Хтось заявляє, мовляв, «900 заробляємо — 1000 забирають». Давайте перевіримо!».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Микола ПУНДИК: «Ми повинні зрозуміти, де перебуваємо й чого хочемо»

Голова Одеської обласної ради Микола Пундик зустрівся із журналістами «Голосу України», які перебувають в Одеській області в рамках проведення «Днів «Голосу України».

Микола Пундик розповів про пріоритети в діяльності нової обласної ради — це розв'язання проблем з водопостачанням у південних регіонах області, реформування системи охорони здоров'я, забезпечення сільських шкіл підручниками, будівництво автомобільних доріг і підтримка сільського господарства. «Ми повинні визначити, де перебуваємо й чого хочемо, — сказав Микола Пундик. — Сьогодні ми ясно розуміємо, що мета депутатського корпусу — поліпшення якості життя мешканців регіону».

Найближчим часом відбудеться друга сесія Одеської обласної ради. На депутатів облради очікують «сюрпризи»: запропонують нову кількість постійних комісій — її буде зменшено. На сесії завершиться організаційне оформлення роботи облради.

Леонід БРОВЧЕНКО, В'ячеслав ВОРОНКОВ.

У НОМЕР

Податковий кодекс можуть підкоригувати

Акції протесту підприємців проти Податкового кодексу не повинні бути політизовані й не повинні використовуватися представниками опозиції з метою самореклами та провокування нестабільності. Про це заявив народний депутат України від Партії регіонів, голова парламентського Комітету з питань податкової і митної політики Віталій Хомутиннік.

Він переконаний, що нова економічна конституція досить збалансована і створює рівні правила для тих, хто займається і малим бізнесом, і великим.

Крім того, В. Хомутиннік упевнений, що нові правила для підприємців зроблять законодавство у сфері оподаткування стабільним і прогнозованим. Що, до речі, дозволить залучити додаткові іноземні інвестиції та пожвавити економіку.

За найскромнішими підрахунками народного депутата, у результаті сплати податків усіма учасниками ринку з тіні вийде десять відсотків ВВП, приблизно 130 млрд. гривень, а це 40 млрд. додаткових надходжень до бюджету.

Голова профільного комітету порадив підприємцям-мітингувальникам зважити реальні наслідки введення Податкового кодексу. Так, за словами депутата, в документі немає положень, які були б абсолютно неприйнятні для підприємництва. «Запевняю, коли 1 січня країна почне працювати за новими правилами, люди не зрозуміють, навіщо були всі ці протести й залякування, що все так погано в країні», — впевнений парламентарій. А якщо деякі норми справді ставитимуть під загрозу ведення бізнесу, то ще є час їх підкоригувати.

Одночасно Віталій Хомутиннік спрогнозував, що Президент підпише кодекс і, не виключено, що внесе в нього зміни, які депутати затвердять до кінця цього року. «Фактично, ми повинні зробити податки одними з найнижчих у Європі і створити чіткі механізми того, як ці податки будуть працювати, щоб бізнес не йшов у тінь», — додав голова профільного комітету.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення зміни до статті 61 Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» щодо списання заборгованості за фінансовою допомогою, наданою на поворотній основі Луганському учбово-виробничому об'єднанню Українського товариства сліпих

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац четвертий статті 61 Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 22-25, ст. 263, № 30, ст. 395, № 32, ст. 452, ст. 453; із змінами, внесеними законами України від 8 липня 2010 року № 2461-VI, від 23 вересня 2010 року № 2553-VI і № 2554-VI та від 19 жовтня 2010 року № 2605-VI) доповнити словами і цифрами «і крім заборгованості за фінансовою допомогою, наданою на поворотній основі Луганському учбово-виробничому об'єднанню Українського товариства сліпих за рахунок коштів Фонду соціального захисту інвалідів у сумі 250 тис. гривень на створення робочих місць для інвалідів по зору».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
2 листопада 2010 року.
№2657-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про попереднє схвалення законопроекту про внесення змін до Конституції України щодо проведення чергових виборів народних депутатів України, Президента України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Законопроект про внесення змін до Конституції України щодо проведення чергових виборів народних депутатів України, Президента України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів (реєстр. № 7265) попередньо схвалити (додається).

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 листопада 2010 року.
№ 2707-VI.

Додаток
до Постанови Верховної Ради України
від 19 листопада 2010 року
№ 2707-VI

ЗАКОНОПРОЕКТ

Про внесення змін до Конституції України щодо проведення чергових виборів народних депутатів України, Президента України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Конституції України (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 30, ст. 141) такі зміни:

1) частину першу статті 76 викласти в такій редакції:

«Стаття 76. Конституційний склад Верховної Ради України - чотириста п'ятдесят народних депутатів України, які обираються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на п'ять років»;

2) частину першу статті 77 викласти в такій редакції:

«Стаття 77. Чергові вибори до Верховної Ради України відбуваються в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень Верховної Ради України»;

3) частину п'яту статті 103 викласти в такій редакції:

«Чергові вибори Президента України проводяться в останню неділю березня п'ятого року повноважень Президента України. У разі дострокового припинення повноважень Президента України вибори Президента України проводяться в період дев'яноста днів з дня припинення повноважень»;

4) у статті 136:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 136. Представницьким органом Автономної Республіки Крим є Верховна Рада Автономної Республіки Крим, депутати якої обираються на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років. Припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим має наслідком припинення повноважень її депутатів»;

б) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Чергові вибори до Верховної Ради Автономної Республіки Крим відбуваються в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обраної на чергових виборах».

У зв'язку з цим частини другу - п'яту вважати відповідно частинами третьою - шостою;

5) у статті 141:

а) частини першу та другу викласти в такій редакції:

«Стаття 141. До складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років. Припинення повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради має наслідком припинення повноважень депутатів відповідної ради.

Територіальні громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права обирають шляхом таємного голосування відповідно сільського, селищного, міського голову, який очолює виконавчий орган ради та головує на її засіданнях. Строк повноважень сільського, селищного, міського голови, обраного на чергових виборах, становить п'ять років»;

б) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Чергові вибори сільських, селищних, міських, районних, обласних рад, сільських, селищних, міських голів відбуваються в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень відповідної ради чи відповідного голови, обраних на чергових виборах».

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою;

6) розділ XV «Перехідні положення» доповнити пунктами 15 і 16 такого змісту:

«15. Чергові вибори до Верховної Ради України після відновлення положень Конституції України в редакції від 28 червня 1996 року за Рішенням Конституційного Суду України від 30 вересня 2010 року № 20-рп/2010 у справі про додержання процедури внесення змін до Конституції України проводяться в останню неділю жовтня 2012 року.

16. Чергові вибори Президента України після відновлення положень Конституції України в редакції від 28 червня 1996 року за Рішенням Конституційного Суду України від 30 вересня 2010 року № 20-рп/2010 у справі про додержання процедури внесення змін до Конституції України проводяться в останню неділю березня 2015 року».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту вважає за необхідне виділити з держбюджету 70 млн. грн. на реалізацію загальнодержавної програми «Національний план дій з реалізації Конвенції ООН з прав дитини» в 2011 році, заявив глава Мінсім'ї Равіль Сафіуллін

Укрзалізниця до новорічних та різдвяних свят призначила 15 додаткових поїздів, *повідомляє прес-служба УЗ*

СПОРТ

За підтримки держави

Кілька днів тому в Монако на засіданні ради Міжнародної асоціації легкоатлетичних федерацій одностайно віддали право проведення чемпіонату світу-2013 з легкої атлетики серед юнаків Донецьку.

А вчора в Києві відбулася прес-конференція, присвячена проведенню майбутнього чемпіонату. Участь у ній взяли: Равіль Сафіуллін, міністр у справах сім'ї, молоді та спорту, і Валерій Борзов, президент Федерації легкої атлетики України.

Оргкомітет юнацького світового легкоатлетичного форуму очолив віце-прем'єр-міністр України Борис Колесніков. Організатори сподіваються на активність інвесторів. Однак якщо виникнуть проблеми з фінансуванням, то держава готова виділити на цей захід три мільйони сто тисяч доларів.

Турнірна хроніка

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Київ» — «Одеса». 73:71 (18:15, 10:27, 28:15, 17:14). Кияни дозаявили 20-річного оборонця Павла Буренка (180 см, 82 кг). Він був лідером резервного складу «Донецька». В нинішньому сезоні Буренко в середньому набирав 19,6 очка за гру.

Футбол. Відбулося жеребкування XXIII міжнародного юнацького турніру пам'яті першого віце-президента ФІФА Валентина Гранаткіна, котрий відбудеться 3—9 січня в Санкт-Петербурзі. Цього разу змагатимуться футболісти 1993 року народження. **Група А.** Росія, Італія, Латвія, Фінляндія. **Група В.** Китай, Білорусь, Азербайджан, Україна.

Біатлон. За результатами контрольних тренувань і висновків тренерської ради визначено склад українських спортсменів на перший етап кубка світу, який відбудеться на початку грудня у шведському місті Остерсунді: Андрій Дериземля, Сергій Седнєв, Сергій Семенов, Олександр Біланенко, Олег Бережний, Роман Прима, Оксана Хвостенко, Валентина Семеренко, Віктія Семеренко, Олена Підгрушна, Інна Супрун, Людмила Писаренко.

Олег Ляшко працює для дітей

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат України Олег Ляшко черговий свій робочий візит на Чернігівщину розпочав із привітання та нагородження медалями та цінними подарунками переможців і учасників фіналу обласних змагань з міні-футболу, що був проведений обласною радою ДСТ «Колос». Усі райони Чернігівщини взяли активну участь у спортивному суперництві.

Понад 200 сільських жителів долучилися до активних занять фізичною культурою і спортом. Тож після цікавих футбольних баталій новеньку форму від Олега Ляшка приміряли представники Чернігівського району, а сосничани та ічнянці, котрі посіли другу і третю сходинки п'єдесталу пошани, повернулися додому з футбольними м'ячами, подарованими депутатом.

Не забуває Олег Валерійович відвідати й селище Седнів, де мешкає родина Ольховиків. Нагадаємо, що місяць тому саме тут він брав участь у програмі «Без мандата» на каналі «1+1». Цього разу, приїхавши з черговими подарунками для дітлахів, народний депутат «приймав в експлуатацію» відремонтований після пожежі будинок селян.

— Бригада будівельників, яку найняв Ляшко, — розповідає господар Олександр Ольховик, — якісно виконала ремонтні роботи: а це новенькі колодязь та паркан з воротами навколо будинку, обкладені красивою плиткою наші грубки та піч, проведена вода до помешкання та зроблена система водовідведення, що дало змогу обладнати по-сучасному санвузол, якого взагалі не було в будинку, де проживають шестеро дітей. Новенькі газова плита, пральна машина, якісне сантехнічне обладнання дають нам можливість більше уваги і часу приділяти дітям.

— Ми почали вірити в казки, бо коли родина після пожежі опинилася у скрутній ситуації, не знали, як викрутитись, — приєднується до розмови господиня Алла Ольховик, пригощаючи гостей запашним українським борщем із пампушками. І ось так несподівано, але вчасно, наче з казки, прийшов чарівник, який перейнявся проблемою нашої багатодітної родини. Проживши з нами кілька днів, Олег Валерійович став нам наче рідний, і діти його полюбили. Він це раз довів, що справжній народний.

Фото автора.

Тож, як бачимо, не забуває рідну Чернігівщину народний обранець. І при мені він зі своїм помічником спланував роботу на наступний місяць. А це значить, що знову продовжуватимуться добрі справи народного депутата України Олега Ляшка.

Павло ЄРМОЛАЄВ.

Чернігівська область.

Шукають кадри до Євро-2012

Школярів та студентів Донеччини агітують іти в робітники. З цією метою вже не вперше в області організовано профорієнтаційний захід «Майбутнє обираєш сам». На ньому свої вакансії представили підприємства області. Показово, що на цей раз активність виявили ті компанії, які будуть задіяні в підготовці та проведенні Євро-2012: КП «Міжнародний аеропорт «Донецьк», ТОВ «Авіакомпанія «Донбасаеро», «Донелектроавтотранс», готель «Єва», ТОВ «Міське будівництво» та інші.

«Сервіс та послуги — одна із найперспективніших галузей розвитку напередодні чемпіонату Європи з футболу. Наприклад, готельний бізнес, — зазначила заступник голови обласної державної адміністрації Марина Черенкова. — Якщо ми дивимося на якість готелю п'ятирічної давності і готелю, який буде потрібен у 2012 році, ми розуміємо, що це — не та сама професія. Це фахівці, які вільно володіють щонайменше трьома мовами, вміють працювати з персональними комп'ютерами та системними програмами, правильно ставитися до клієнта».

На ринку праці нині відбувається не кількісна, а якісна трансформація, вважають фахівці. Робітнича професія у традиційному розумінні повинна піти в небуття. Водночас професійно-технічні заклади поки що не готові «кувати» такі кадри, яких потребує економіка. Натомість навчальні заклади випускають ті професії, які вважають престижними, а не затребуваними. «Але окремі точки зростання я бачу, — переконана М. Черенкова. — Принаймні в чотирьох навчальних закладах із 117». За словами заступника керівника області, потрібно правильно подавати інформацію, яка вплинула б у подальшому на формування регіонального ринку праці, пріоритетом для якого стають робітничі професії.

«Із проблемами на ринку праці ми боротимемося спільно шляхом розробки методології аналізу і прогнозу. Тому що боротися сам на сам із темрявою неможливо. Потрібно чітко знати, що ринок потребуватиме через п'ять років, якого рівня фахівців, — пояснила заступник голови облдержадміністрації. — Донецький обласний центр зайнятості — єдиний в Україні, де спільно з облдержадміністрацією та управлінням статистики розробляється ця методологія. Створено проектну групу з реформування ринку освітніх послуг. Для багатьох це незвично. Більшість людей вважають, що у нас — освітній простір, хоча простір перестав існувати з часів розпаду СРСР».

Обласна влада закликає вкладати кошти в певні точки зростання у професійному навчанні. Для Донеччини такими «точками» стануть автосправа, вугледобувна промисловість та сфера послуг. Це фахівці, яких потребує сьогодні ринок праці. Кажуть і про те, що потрібно звикати до думки: суцільна вища освіта необов'язкова. Адже сьогодні професіонали з дипломами отримують менше, ніж ті, хто стоїть, образно кажучи, «біля верстата». Нині в економіці спостерігається дефіцит висококваліфікованих робітників. Щоб подолати його, потрібно об'єднати зусилля влади та приватного бізнесу.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Молочні негаразди

На галузь тисне імпорт сирів, скорочення поголів'я корів та втрата ринку з Казахстаном

СИТУАЦІЯ

Ціни на молоко піднялися до рекордних висот — 8 гривень за літр у найдешевшій, плівковій, упаковці стало звичним для столичного покупця. Підстави такого стрімкого подорожчання готової продукції стають зрозумілими, коли поцікавитися вартістю сировини. Так, стверджує статистика, за січень—вересень середня закупівельна ціна на сире молоко зросла на 64,5 відсотка до відповідного періоду минулого року. Зокрема, у сільгосппідприємствах підвищилася на 56,7, у господарствах населення — на 72 відсотки.

Виявляється, подорожчання сировини вже у серпні було спричинене не лише економічними причинами, як-от: скорочення поголів'я корів, наближення сезону зниження надоїв, брак зелених кормів для тварин через літню спеку. За два-три місяці до місцевих виборів з багатьма керівниками молокопереробних підприємств проводилася «відповідна робота» — платити за літр молока, зданого з приватних подвір'їв, принаймні по три гривні. І вони платили, паралельно підвищуючи до 4—4,5 тисячі гривень за тонну закупівельну ціну для сільгосппідприємств.

Та причина негараздів — не лише у вартості сировини. Молочна галузь переживає скрутні часи передусім через низьку купівельну спроможність наших співгромадян. Саме вона стала причиною значного падіння обсягів реалізації молочної продукції вітчизняного виробництва. Очікуване цьогоріч споживання молокопродукції в перерахунку на молоко в цілому становить, за розрахунками Мінекономіки, 198,4 кілограма на особу. Зокрема, споживання молочної продукції промислового виробництва — 82 кілограми на одну людину. Фізіологічна норма — 380 кілограм на особу. Такі цифри озвучив під час наради з керівниками переробних підприємств голова правління Національної асоціації «Укрмолпром» Василь Бондаренко.

За його словами, на роботу галузі негативно вплинув масовий імпорт твердих сирів. Особливо з Польщі за демпінговими цінами з добавками немолочного походження. У Львові імпортний сир реалізується по 36 гривень за кілограм, Донецьку — по 42 гривні. З'явилася така продукція і на ринках Волинської, Чернівецької, Тернопільської, Івано-Франківської, Вінницької та Хмельницької областей. При цьому оптово-відпускна ціна подібного товару на наших підприємствах — 48—50 гривень. А у роздрібній торгівлі українські сири продаються за ціною від 63 до 100 гривень за кіло. Не виключено, припускає Василь Бондаренко, до нашої держави потрапляє незаконно завезений сир. Це істотно підриває позиції галузі на внутрішньому ринку.

Друга проблема, яка непокоїть працівників галузі, — припинення поставок з нашої держави молокопродукції до Республіки Казахстан через запровадження положень Митного союзу між Росією, Білоруссю та Казахстаном. Тільки десяти проінспектованим відповідними службами РФ українським молокопереробним підприємствам дозволено експорт твердих сирів до Росії. Відповідно, продукція тільки цих виробників може експортуватися до Казахстану. До створення Митного союзу обмежень на поставку молочної продукції до Казахстану не було.

Втрата цього ринку негативно позначається і на діяльності безпосередніх виробників молока та молочної продукції, і на економіці держави загалом. На внутрішньому ринку осіло додатково до 5 тисяч тонн твердого сиру, сухого молока, спредів, які раніше експортувалися до цієї країни. Як наслідок — деякі українські підприємства призупиняють приймання молока для переробки, бо мають на складах по 500—600 тонн сиру. А є такі, де його накопичилося 4 тисячі тонн.

Під час наради виробники наголошували і на тому, що слід відмінити адміністративне регулювання закупівельних цін на сире молоко та декларування їх на готову продукцію, оскільки це суперечить ринковим умовам господарювання.

Адже, за словами Василя Бондаренка, доречно запитати: «Як галузі у таких «ринкових умовах» працювати?!». Оптово-відпускні ціни на

На початок листопада, за даними Держкомстату, у країні налічувалося 2 млн. 718 тисяч корів — на 99,5 тисячі голів (3,5 відсотка) менше, ніж було роком раніше.

молочну продукцію, зокрема, і на соціальні продукти, підприємства знизили, але в торгівлі вони не знижуються. Заводи змушені виробляти продукцію іншої жирності, щоб якось конкурувати з демпінговим імпортом.

Представники підприємств вирішили звернутися до глави уряду, аби він посприяв у розв'язанні наболілих проблем.

На нараді побувала Галина КВІТКА.

Оптово-відпускні ціни на молочну продукцію підприємства знизили, але в торгівлі вона не подешевшала

Північна Корея обстріляла Південну. Є жертви

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учора вранці всі південнокорейські ЗМІ передали повідомлення про те, що Північна Корея з моря й суші обстріляла острів Йонпхендо **(на знімку)**. Хоча обміни артобстрілами траплялися цього року й раніше, вогонь вели в повітря, і під час тих інцидентів ніхто не постраждав. Цього разу стрілянина велася по території противника, і виникли побоювання, чи не розпочнеться війна.

За повідомленнями сеульського агентства Ренхап, з боку КНДР по Йонпхендо, де проживає 1,3 тисячі чоловік, було зроблено до сотні залпів. Південна Корея дала у відповідь 80 залпів. У Сеулі не виключають, що артобстріл міг стати реакцією Пхеньяна на військові навчання Південної Кореї, що проводилися в тому само районі. «Наша армія проводила військові навчання, і від Північної Кореї сьогодні надійшла телефонограма з протестом і запитанням про те, чи не є це нападом», — **наводить агентство Ренхап слова представника президентської адміністрації Південної Кореї.**

Навесні цього року під час навчань у Жовтому морі затонув південнокорейський корвет «Чхонан». У Сеулі провели розслідування, за результатами якого визначили, що корабель потоплено торпедою КНДР. У Пхеньяні ці обвинувачення заперечили, сказавши, що інцидент був сфабрикований південнокорейською владою. У зв'язку з нинішнім артобстрілом збройні сили Південної Кореї приведено до найвищої міри бойової готовності.

Агентство Рейтер повідомляє, що в район інциденту на Йонпхендо вилетіли винищувачі F-16 ВПС Південної Кореї. Уряд країни провів екстрену нараду в спеціальному бункері президентської резиденції «Чхонваде». Південнокорейські військові заявляли про серйозну провокацію з боку КНДР і зажадали припинити всі дії подібного характеру, **передає РІА «Новости».**

Збройні інциденти в Жовтому морі відбувалися й у минулому, оскільки Пхеньян не визнає так звану північну розмежувальну лінію в Жовтому морі, що була проведена в однобічному порядку США після Корейської війни 1950—1953 років.

У 2007 році уряди двох корейських держав домовилися перетворити спірні води на спільну зону миру і співробітництва, однак новий уряд у Сеулі, що прийшов до влади 2008 року, скасував колишній курс на зближення з КНДР і підписані при колишній адміністрації угоди.

Фото Йонхап/ Укрінформ.

Вимоги для скасування візового режиму обіцяють виконати за рік

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відповідаючи на запитання журналістів, Віктор Янукович підкреслив, що українська сторона повністю усвідомлює свій рівень відповідальності при виконанні завдань, що постали перед нами під час отримання цієї дорожньої карти. Цей документ, зауважив Президент, відображає чіткі умови, при виконанні яких Україна досягне своєї мети щодо безвізового режиму.

«Безумовно, це певні послідовні кроки, які ми повинні зробити найближчим часом, — скоріше за все, у першому півріччі 2011 року», — зауважив глава держави. «Ми над цими реформами вже працюємо, і сподіваюся, ми це завдання виконаємо. І тоді м'яч буде на європейській стороні», — додав Віктор Янукович.

Серед інших здобутків саміту — переговори про Угоду про асоціацію. На спільній прес-конференції з президентом Європейської ради Германом Ван Ромпеєм і Президентом Єврокомісії Жозе Мануелем Баррозу Віктор Янукович переконував українських та закордонних журналістів, що українська сторона та Європейський Союз завершать переговори про укладання Угоди про асоціацію у 2011 році. «Ми досягли домовленості про прискорення переговорного процесу стосовно укладання Угоди про асоціацію між Україною і ЄС. І також сподіваюся, що ми цю роботу спільно виконаємо у 2011 році», — сказав Президент України, **повідомила прес-служба глави держави.**

А у спільній заяві для преси окремим пунктом було підкреслено, що особливу увагу під час саміту сторони приділили регіональним питанням, особливо у контексті відносин з Білоруссю, Росією, та врегулювання Придністровського конфлікту. Також лідери вирішили посилити співпрацю у боротьбі проти піратства у водах поблизу Сомалі. У цьому контексті ЄС привітав участь нашої держави в операції військово-морських сил ЄС «Аталанта» та висловив сподівання, що Україна і надалі продовжуватиме співпрацювати з ЄС у цьому напрямі.

Контролери змінюють свідчення

Днями польська впливова газета «Жеч Посполита» оприлюднила нові дані у справі розслідування обставин Смоленської катастрофи. Надбанням громадськості стали змінені свідчення контролерів з контрольної вишки на летовищі «Північне».

Справа прояснилася, коли варшавська прокуратура ознайомилася з перекладом на польську мову отриманих від російських слідчих нових протоколів допитів контролерів Павла Плюсніна та Віктора Риженка, які 10 квітня вели на посадку президентський ТУ-154М. Росіяни запропонували польським слідчим долучити до матеріалів слідства протоколи цих допитів, які російська прокуратура провела у серпні 2010 року, замість тих протоколів допитів, які було проведено з цими контролерами одразу після катастрофи. Останні пропонується вважати недійсними.

І тут з'являються кілька «але», про що й повідомляє «Жеч Посполита». Виявляється, що серпневі «одкровення» Плюсніна та Риженка відмінні від квітневих свідчень досить суттєвими для слідства моментами. Якщо у квітні підполковник Плюснін наполягав, що передав екіпажу ТУ-154М неточну інформацію про видимість на летовищі 400 метрів, при реальній, на його думку, — 800, щоб «знеохотити поляків до посадки», то під час серпневого допиту він стверджує, що видимість була такою, про яку він повідомив екіпаж, тобто 400 метрів. «Прозрів» і Віктор Риженко, який у день катастрофи повідомив слідчих про присутність на контрольній вишці загадкового полковника із Твері Краснокутського (не окресливши його ролі), а в нових свідченнях взагалі не згадує про нього жодним словом.

Найбільшою несподіванкою стала, однак, зміна свідчень контролерів щодо процедур посадки польського спецрейсу — тепер обидва стверджують, що посадка здійснювалась згідно з цивільними, а не військовими процедурами. Цей момент має суттєве значення для встановлення ймовірних винуватців катастрофи, повідомляє джерело «Жечі Посполитої». Якщо рейс президентського літака буде визнано цивільним, то російські контролери нестимуть меншу відповідальність за його трагічні наслідки, оскільки тоді (при цивільних авіарейсах. — **Авт.**) відповідальними за прийняття остаточного рішення вважаються пілоти.

Тут варто згадати, що слідчі остаточно спростували спекуляції щодо перебування за штурвалом президентського літака під час посадки командувача ВПС Польщі генерала Анджея Бласіка. А щодо зміни свідчень контролерів, то, як повідомили у Варшавській військовій окружній прокуратурі, відповідно до міжнародних конвенцій відтепер мусить братися до уваги нова (серпнева) версія їхніх свідчень. Водночас керівництво військової прокуратури звернулося до російської сторони із запитом про роз'яснення цієї справи, а також домагатиметься проведення чергового допиту «всіх осіб, що перебували на контрольній вишці 10 квітня, за участю польського прокурора».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ПЛАНЕТА

ФРН

Німців лякають терактами

Німеччина вже майже тиждень живе в умовах посилених заходів безпеки. Влада побоюється, що наприкінці листопада терористи можуть атакувати великі міста країни. Особлива увага — до аеропортів і вокзалів. Більше того, Федеральне відомство з кримінальних справ не виключає, що кілька терористів можуть спробувати штурмувати будинок рейхстагу, **повідомляє «Німецька хвиля».** Тому берлінську туристичну Мекку тепер охороняють не тільки місцеві поліцейські, а й 60 співробітників федеральної міліції.

Як результат, скляний купол рейхстагу, звідки можна спостерігати за дебатами депутатів, і оглядовий майданчик закриті для туристів на невизначений термін. Будинок, в якому засідає німецький парламент, відтепер можуть відвідувати лише заздалегідь зареєстровані групи.

Міністр внутрішніх справ Томас де Мейзер заявляє: «Причини для занепокоєння є, однак не варто панікувати». Та як не панікувати, якщо сенатор Берліна з внутрішніх справ Ерхарт Кертінг каже, що «група терористів уже перебуває в дорозі, об'єкти, які можуть стати ціллю теракту, визначені»? Та й ЗМІ підливають масла у вогонь, повідомляючи все нові, нібито можливі, цілі терористів.

«Найстрашніше у терорі, що йому вистачає й теоретичної можливості, щоб перетворити людей на жертв, — **пише оглядач німецького журналу «Фокус».** — Уже їхньої уяви достатньо, щоб залякування досягло своєї мети».

УЖГОРОД

Французу-«сигаретнику» хитромудра оборудка не вдалася

У пункті пропуску «Малий Березний» чопські митники вивели на чисту воду підприємливого громадянина Франції, який намагався незаконно вивезти у спеціальних схованках 288 блоків цигарок.

Повертаючись з України додому, 45-річний француз запевняв митників у спрощеному режимі контролю, що нічого прихованого через кордон у власному авто не переміщує. Під час поглибленого огляду причепа інспектори виявили, що в конструктивних особливостях шістнадцяти гіпсових плит, які іноземець перевозив через українсько-словацький кордон, приховано 288 блоків цигарок різних марок. Гіпсові конструкції, в яких були виготовлені схованки для незаконного переміщення сигарет, демонтовані та непридатні для використання.

Чоловік позбувся і цигарок загальною вартістю 3000 гривень, і автомобіля з причепом вартістю понад 66 тисяч гривень, що використовувалися під час спроби контрабанди.

Василь НИТКА.

ФОТОФАКТ

До Києва для участі в заходах з відзначення 75-річчя предстоятеля Української православної церкви Московського патріархату митрополита Володимира прибув Патріарх Російської православної церкви (РПЦ) Кирило.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Свято води забрало понад триста життів

Сьогоднішній день у Камбоджі оголошено жалобним за загиблими у тисняві, що сталася в понеділок під час водного фестивалю в Пномпені.

За останніми даними, жертвами трагедії в камбоджійській столиці стали 349 осіб, близько 500 дістали поранення, багато з них перебувають у критичному стані. Тиснява й паніка в Пномпені почалися після того, як у святковому натовпі близько десяти чоловік знепритомніли. Велика кількість жертв пояснюється тим, що інцидент стався на обмеженому просторі — мосту, що зв'язує Пномпень з Діамантовим островом на річці Меконг.

Прем'єр-міністр Камбоджі Хун Сен розпорядився виплатити родинам загиблих по 1,2 тисячі доларів, потерпілим — по 250. За його словами, тиснява на святі води стала найкривавішою трагедією в історії країни після того, як 31 рік тому впав режим червоних кхмерів.

Триденне свято води присвячене одній з найбільших річок Азії — Меконгу і відзначається в Пномпені щорічно після закінчення сезону дощів. У цей час води Меконгу спрямовуються в притоку Тонлесап і змушують її на якийсь час повернути назад, приносячи із собою багато риби та удобрюючи ґрунт. Очікувалося, що цього року в камбоджійській столиці для участі у святі побуває до 2 мільйонів осіб, **передає Ассошіейтед Пресс.**

В Україні кількість зареєстрованих хворих на грип та ГРВІ сягає 48 669, госпіталізовано 584 особи. Серед госпіталізованих 87% діти віком до 17 років, *повідомляє Державна установа «Український центр грипу та гострих респіраторних інфекцій» МОЗ*

Президент Ізраїлю Шимон ПЕРЕС сьогодні розпочинає офіційний візит в Україну, який триватиме до 26 листопада, *повідомляє прес–служба Президента України*

У НОМЕР

КРИМ

На мисі Такіль споруджують радіолокаційний пост

До кінця року державне підприємство «Дельта-лоцман» планує побудувати автоматизований радіолокаційний пост «Такіль» на однойменному мисі в Криму і у першій половині 2011 року ввести його в експлуатацію.

«Мис Такіль — важливий географічний пункт Східного Криму, що є частиною складної транспортної артерії з погляду судноплавства й тому має бути обладнаний необхідною інфраструктурою, що забезпечує безпеку руху суден», — розповів заступник директора підприємства «Дельта-лоцман» з регулювання руху суден і лоцманського забезпечення Юрій Харків.

Автоматизований радіолокаційний пост «Такіль» буде обладнано двома сучасними радіолокаційними станціями трисантиметрового діапазону, базовою станцією автоматичної ідентифікаційної системи, резервною дизельною електростанцією, п'ятьма УКХ-радіостанціями з віддаленим керуванням і телевізійною системою відеоспостереження за судноплавною обстановкою в південній частині Керч-Єнікальського каналу та на зовнішніх перевантажувальних рейдах.

Нині будівництво ведеться з випередженням графіка. Уже завершено земляні роботи, встановлено металеві секції щогли, закінчено монтаж ліній електропередачі й виконано роботи з упорядження покриття під'їзної дороги.

Георгій ВЕРВЕС.

ЗАКАРПАТТЯ

Захистить нова дамба

Новозбудована дамба захищатиме від паводків жителів аж чотирьох сіл Виноградівщини. Протягом останніх двадцяти років паводки завдали цьому низинному району чималої шкоди. Приміром, лише в селі Бобовому велика вода зруйнувала майже сотню домівок. Їх довелося відбудовувати наново. Відтепер же тутешніх мешканців захищатиме нова 13-кілометрова завдовжки і висотою 4 метри дамба. На її спорудження, що тривало чотири роки, витрачено майже 32 мільйони гривень.

— Ця споруда дає можливість захистити не лише шість тисяч жителів у чотирьох селах, які зазнали великих збитків під час підтоплення у 1998-му і 2000 роках, а й майже три тисячі сільгоспугідь, — сказав начальник Закарпатського облводгоспу Володимир Чіпак.

«Останніми роками, — констатує голова Закарпатської ОДА Олександр Ледида, — протипаводковий захист суттєво посилено. З початку функціонування програми «Тиса» у Виноградівському районі для цього витрачено 47 мільйонів гривень. Виконано великий обсяг робіт. І підйом води в Тисі, який спостерігався, показав: система працює надійно. Та щоб повністю вберегти населення району від водної стихії, треба витратити ще 39 мільйонів гривень».

Планові роботи тривають і в гірських районах. Уже найближчим часом, як повідомляють у прес-центрі ОДА, стануть до ладу берегоукріплення у високогірному селі Богдан, що на Рахівщині.

Василь НИТКА.

Фініш осіннього призову

Строковій службі дембель поки що не світить

Учора останній десант новобранців осіннього призову—2010 відправлено у війська. На цьому мобілізаційну кампанію завершено. З огляду на обіцянки деяких політиків про перехід нашої армії у наступному році на контракт, цей призов міг би стати останнім. Однак став черговим.

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Збройні Сили України лише до 2015 року зможуть підготуватися до професіонального набору у свої лави. Але й потім строкову службу, мабуть, «на дембель» не відправлять. На думку міністра оборони Михайла Єжеля, не варто зовсім відмовлятися від такої дійової школи виховання захисників Батьківщини і справжніх чоловіків, як служба в армії за призовом. До того ж «ми повинні створити боєздатний резерв на випадок особливих ситуацій», заявив глава військового відомства в інтерв'ю «Голосу України». Проте пріоритет щодо комплектації ЗС військовослужбовцями-контрактниками залишається незмінним, заявляють у Генеральному штабі.

План з призову практично виконано всіма регіонами. Так, наприклад, із Черкаської області виконувати свій громадянський обов'язок вирушило 920 юнаків, із Сумської — 745, а з Запорізької — 1249 новобранців.

А от Харківська область перевиконала рознарядку із солдатів-строковиків. Замість 1220 призвали 1568 чоловік. За даними обласного військкома Олексія Середи, багатьох потенційних захисників відправляють у резерв, передає сайт «Міська варта».

Військкомати нині не відчувають дефіциту в призовному контингенті. Охочих служити в армії багато. Мотивація молодих людей зрозуміла: на строковій службі можна здобути професію, яка знадобиться в житті. Відслуживши, легше влаштуватися на роботу. Та й рік держава гарантує тобі триразове харчування й обмундирування, що на сьогоднішні кризові часи немаловажно.

Втім, у солдати беруть не всіх. Добре, що є вибір. «Покупці», представники військових частин, які приїжджають на призовні пункти, дуже вимогливі до якості призовників.

І все-таки, незважаючи на те, що пропозиція перевищує попит, тих, хто ухиляється від виконання громадянського обов'язку, все одно шукають. Їм загрожує суд і покарання 1—2 роки. Умовно.

Ольга ВАУЛІНА.

НАША ДОВІДКА

План призовної кампанії цієї осені становив 26 тисяч 700 осіб. З них у лави ЗСУ мали призвати 20 000 осіб, у Внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України — 5 600 юнаків і в Державну спецслужбу транспорту — 1 100.

На проведення осінньої призовної кампанії 2010 року з державного бюджету виділено 1 мільйон 722 тисячі 150 гривень. Для того, щоб призвати, нагодувати, відправити до місця служби одного призовника, в Україні належить 123 гривні. Ця сума не змінювалася з минулого року.

Розформування військового об'єкта завершиться до кінця року

Комісія Головного контрольного управління адміністрації Президента України побувала на колишньому військовому об'єкті Збройних Сил України в селі Ценжеві (Івано-Франківська обл.), де раніше зберігалися компоненти ракетного палива меланж. Посадовців цікавило, як триває розформування військової частини, рекультивація земель, утилізація технічних засобів, а також як вирішуються житлово-побутові проблеми мешканців колишнього військового містечка.

У роботі комісії взяли участь перший заступник голови облдержадміністрації Василь Плав'юк, представники керівництва і фахівці Збройних Сил України та Західного оперативного командування. Як повідомили у прес-службі ОДА, комісія з розумінням поставилася до пропозиції облдержадміністрації та ухваленого на її реалізацію рішення облради щодо надання згоди на передачу військового містечка з державної у спільну власність територіальних громад сіл, селищ, міст області. Термін розформування об'єкта продовжено до 31 грудня 2010 року. Представники комісії також повідомили, що стан справ з розформуванням цієї військової частини і хід робіт з передачі її території місцевим органам самоврядування перебуває на постійному контролі вищого керівництва держави.

На території військового містечка є сім будівель, клуб, котельня та водонапірна вежа. Тут мешкає 40 сімей військовослужбовців. За словами офіцера Західного регіонального медіа-центру Міністерства оборони України Тараса Греня, для їх відселення та вирішення житлових потреб потрібно від 4,5 до 5,5 мільйона гривень. Ще близько трьох мільйонів треба на рекультивацію майже 71 га землі, що знаходилися під складами з меланжем.

Дарина НАЗАРЧУК.

Пасажирський потяг протаранив вантажівку

У день аварії шлагбаум на залізничному переїзді перевели з автоматичного в ручний режим

Зіткнення потяга Харків—Івано-Франківськ з МАЗом сталося на переїзді між селами Кордишівка і Голендри Козятинського району на Вінниччині. Від удару локомотива автомобіль перетворився на купу металу. 36-річний водій загинув на місці. Сам він з Вінницького району. Автомобіль належить приватному підприємцю. Пасажирів у кабіні не було.

Працівник прес-служби управління МНС у Вінницькій області Віталій Семенюк каже, що водія викинуло з кабіни і він опинився приблизно за двадцять метрів від місця аварії. Пошкоджено будку чергового по переїзду. За словами співрозмовника, стіну з одного боку знищено до фундаменту. Очевидці пояснюють: після зіткнення локомотив протягнув вантажівку по рейках ще метрів десять. І вже тоді транспортний засіб врізався в будиночок.

Рух потягів було відновлено приблизно через дві години після аварії. За попередньою інформацією, у день трагедії на переїзді залізничники проводили ремонтні роботи. Через це залізничний шлагбаум перевели з автоматичного в ручний режим. Яким чином і чому вантажівка опинилася на колії саме в ту мить, коли наближався поїзд, з'ясовує слідство.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Увічнили пам'ять побратимів

Фото Василя ЛАБАЯ.

У Чорткові на Тернопільщині відкрито пам'ятник полеглим воїнам-афганцям **(на знімку)**. Ініціатива належала учаснику бойових дій в Афганістані, літератору, редактору журналу «Золота пектораль» Володимиру Підгорецькому. Втілити її допомогли члени Чортківської районної організації воїнів-афганців на чолі з Михайлом Заблоцьким. Усі премії, які виділяла держава до свят, вони жертвували на пам'ятник. За словами Володимира Підгорецького, коли бабуся проводжала його до армії, напучувала, щоб у важку хвилину молився Богородиці. Таких хвилин на афганській війні було дуже багато, інколи здавалося: все, кінець, але Мати Божа берегла його. Він вижив і поклявся, що обов'язково увічнить пам'ять про полеглих побратимів. Не дивно, що елементом скульптурної композиції стала Богородиця, яка покриває своїм омофором пораненого солдата. Чортків став останнім райцентром області, де споруджено пам'ятник воїнам-афганцям. Тепер вони є в кожному районі.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Вулицею водили... унітаз

Близько двохсот молодих людей у Кам'янці-Подільському взяли участь у акції «Побудуємо разом громадську вбиральню!» Хлопці та дівчата ходили містом із гаслами, нічними горшками та тягали за мотузку унітаз, поставивши його на колеса.

У місті, яке претендує на звання туристичної столиці, впродовж десятиліть не вирішується проблема з громадськими санвузлами. Окремі працюють лише влітку, коли в розпалі туристичний сезон. Рік тому міська влада вирішила розпочати будівництво підземного громадського туалету у сквері, де відбуваються багато масових заходів. Проте цю будову спіткала невдача. Розпочинали одні бізнесмени, продовжували інші, врешті довести об'єкт до ладу не вдалося, і депутати відмовилися від ідеї збудувати громадську вбиральню. Хоч на той час кілька підприємств міста безкоштовно передали для завершення будови облицювальну плитку, сухі клейові суміші тощо. Кошти, що мали піти на вбиральню, вирішили спрямувати на ремонт дахів.

Нерозв'язана проблема викликає чимало нарікань мешканців та гостей Кам'янця. Протестуюча молодь зібрала під час своєї акції 400 гривень на будівництво вбиральні. Учасники кажуть: це тільки початок. Гроші збираються передати новообраній міськраді, натякаючи на необхідність негайно розв'язати цю проблему.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

«Зелені кашкети» освоюють нову техніку

Державна прикордонна служба одержала нову техніку — 62 транспортні засоби загальною вартістю 3,5 мільйона доларів. Церемонія передачі відбулася за участі посла США в Україні Джона Теффта й голови Держкордонслужби Миколи Литвина (на знімку зліва направо).

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Зокрема, «зелені кашкети» одержали 38 позашляховиків Chevrolet Niva, 5 катерів UMS-600, 3 автобуси «Богдан», 3 мікроавтобуси VW Transporter, 5 квадроциклів Bombardier Outlander 400 MAX, 6 снігоходів Polaris 600 IQ Touring, а також 2 катери на повітряній подушці КМ-6. **Як повідомляє «Інтерфакс-Україна»**, ці транспортні засоби буде відправлено в Житомирський, Чернігівський, Сумський, Харківський, Луганський і Донецький прикордонні загони Північного та Східного регіональних управлінь.

Техніку надано в рамках фінансованого урядом США спільного проекту українського прикордонного та американського оборонного відомства «Запобігання розповсюдженню зброї масового знищення через українсько-білоруський (Чорнобильська зона відчуження) та українсько-російський кордон». Нові машини покликані допомогти «зеленим кашкетам» протистояти переміщенню такої зброї через кордон.

Микола Литвин подякував послові США за надану допомогу й висловив надію, що вона посприяє успішній боротьбі з транскордонною злочинністю. Посол США, у свою чергу, висловив сподівання на те, що надана підтримка стане кроком у наближенні Держкордонслужби України до європейських стандартів.

Збудовано унікальну дерев'яну церкву

У центрі Одеси, на території клінічної багатопрофільної лікарні Національного медичного університету імені М. Пирогова, без жодного цвяха збудовано унікальну дерев'яну церкву на честь святителя Луки та архістратига Михаїла.

Новий храм освятив митрополит Одеський та Ізмаїльський Агафангел. Будували церкву фахівці з Луцька за старовинною слов'янською технологією. Основними інструментами були сокира й пилка, а деревину привезли з карпатських лісів. Куполи храму сяють золотом. При церкві працює недільна школа. Біля храму одесити посадили 200 беріз і 300 кущів троянд.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Завідувачку садка оштрафували за хабар

Штраф у розмірі 12 750 гривень заплатить завідувачка одного з дитячих садків Сімферопольського району за хабар і вимагання. Таке рішення днями виніс суд. Наприкінці вересня чиновницю затримали при одержанні 3 тисяч гривень за влаштування дитини в дитсадок, яким вона завідувала. Крім того, прокуратура встановила, що батьків, чиї малята відвідували цю дошкільну установу, регулярно змушували платити незаконний збір — на харчування дітей і на господарські потреби. «Оскільки такі дії суперечать законодавству, яке гарантує доступність і безплатність дошкільної освіти, порушниця прав дітей зазнала карного покарання», — пояснили в прокуратурі автономії.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

У «Холмщини» — день народження

Волинське обласне ветеранське громадсько-культурне товариство «Холмщина» відзначило 20-річчя. З цієї нагоди в переповненому глядачами луцькому Палаці культури відбулася ювілейна академія. Її учасники поклали квіти до пам'ятника своєму великому земляку Михайлу Грушевському та до обеліска жертвам воєн, депортацій, антиукраїнського терору та репресій, яких зазнали в 1940—1950-х роках у Польщі українці Холмщини, Підляшшя, Лемківщини та Бойківщини. Голова товариства Микола Онуфрійчук розповів про історію українців Холмщини. За два десятиріччя, зазначив він, багато зроблено з увічнення пам'яті загиблих, упорядкування кладовищ, збереження культурної спадщини.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Батьків учили долати страх перед хворобою

У Хмельницькому для батьків, опікунів та піклувальників, які виховують ВІЛ-позитивних дітей, було проведено навчання в рамках спільного проекту Європейського Союзу і ЮНІСЕФ.

Програма допомагає дорослим подолати страх перед хворобою дітей, відчути впевненість у своїх силах. Її організатори сподіваються також, що вона допоможе хворим дітям-сиротам, які перебувають в інтернатних закладах, знайти нові родини. Тож на навчання були запрошені і потенційні батьки та опікуни, й ті, хто вже взяв на виховання дітей. Раніше за цією програмою вже здобули певні знання та навички близько шестисот батьків та триста соціальних працівників з інших областей.

Ірина КОЗАК.

Школярки обікрали пенсіонерів на одинадцять тисяч гривень

Шість крадіжок протягом двох місяців скоїли троє неповнолітніх дівчат у пенсіонерів свого села, що в Крижопільському районі на Вінниччині. Загалом викрали 10 700 гривень і 30 доларів. Постраждалі — літні люди віком від 60 до 73 років.

Класні керівники учениць звернули увагу, що в тих почали з'являтися нові речі — мобільні телефони, фотоапарати, вироби із золота, одяг. Учителі знали, що грошей у їхніх батьків нема. Дівчата виховуються у неповних сім'ях. Матері двох із них не байдужі до міцних напоїв. Одна з дівчат проживає з бабусею, бо мама на заробітках. Учителі попросили дільничного інспектора з'ясувати, звідки в учениць дорогі обновки. Під час розмови з міліціонером ті одразу зізналися, де брали гроші. Натомість потерпілі були неабияк здивовані працівникам міліції. До того навіть не підозрювали, що їхні заощадження викрадені. Крадійки робили все дуже акуратно. Вистежували, де господарі залишали ключі від будинку, пильнували, коли ті йшли з дому.

— Проти учениць порушено кримінальну справу, — каже заступник начальника відділу зв'язків з громадськістю обласної міліції Вінниччини Анна Олійник. — Їх звинувачують у крадіжках із проникненням у житло громадян. Міру покарання визначить суд. Щоправда, спершу буде взято до уваги, що підозрювані неповнолітні.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Генеральний директор ДП "Добропіллявугілля" Володимир Панібратченко (праворуч) і голова теркому цього підприємства Петро Древаль на відкритті VI пленуму ЦК Профспілки працівників вугільної промисловості, що відбулося вчора у Києві.

Підпільний деревообробний цех уже не працює

Співробітниками податкової міліції Закарпаття припинено діяльність підпільного деревообробного цеху у Воловецькому районі.

Територію там орендують два місцеві підприємці. Дозвільні документи на право розробки деревини і висновки відповідних державних органів перевіряльникам вони так і не надали.

З цеху вилучено два верстати, чимало хвойного брусу, дощок, а також ліс-кругляк. Усього, повідомили у прес-службі податкової міліції області, — орієнтовно на 105 тисяч гривень.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

У НОМЕР

ЛУГАНСЬК

Злочинці намагались поцупити... водопровід

Фахівці ТОВ «Луганськвода» разом із працівниками міліції запобігли крадіжці діючого водопроводу між Кіровськом і Стахановом. Зловмисники викопали й розрізали на шматки більш як 100 метрів чавунної труби діаметром 700 міліметрів, однак вивезти її не встигли — затримала міліція. У злочинців вилучено гусеничний екскаватор, кран і «КамАЗ»-самоскид.

Зруйновану ділянку водопроводу відновили швидко. За словами директора Світличанського управління «Луганськводи» Ігоря Ометова, перебоїв з «аква вітою» Кіровськ не відчув. Сьогодні підприємство відновлює резервний водовід, потреба в якому зростає влітку.

Алла АНТІПОВА.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Виробничому травматизму протистоятимуть разом

В області створять раду служб охорони праці підприємств машинобудівної галузі. До її складу ввійшли 25 підприємств. Рада зможе надавати консультативну допомогу, виїжджати на виробництва, де є проблеми, повідомив її голова, заступник головного інженера з охорони праці ДП «Південний машинобудівний завод» імені О. Макарова» Юрій Голіков. Створення її обумовлене значним зростанням у нинішньому році кількості нещасних випадків, у тому числі й зі смертельним кінцем, на тлі дедалі зростаючих обсягів виробництва.

Цього року, як повідомили в теруправлінні Держгірпромнагляду, на підприємствах галузі сталося 39 нещасних випадків, унаслідок яких п'ять робітників загинули, п'ятнадцять отримали тяжкі травми (для порівняння: торік травмувалося 25 робітників і не було жодного смертельного випадку).

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Місце для пам'ятника «Руській трійці» визначать на громадських слуханнях

В обласному центрі планують встановити пам'ятник «Руській трійці» з нагоди вшанування 200-річчя від дня народження відомого українського письменника, філолога, фольклориста, організатора «Руської трійці» Івана Вагилевича, **повідомляє пресслужба міськвиконкому**.

Ініціювала спорудження пам'ятника обласна рада Українського товариства охорони пам'яток історії та культури і Національна спілка краєзнавців України. Місце для його спорудження виберуть під час громадських слухань 27 грудня 2010 року. І. Вагилевич народився у селі Ясень Рожнятівського району Івано-Франківської області. 200-річчя від дня його народження святкуватимуть 2 вересня 2011 року. «Руська трійця» (1833—1837 рр.) — галицьке літературне угруповання, очолюване Маркіяном Шашкевичем, Яковом Головацьким та Іваном Вагилевичем, що з кінця 1820-х років розпочало національно-культурне відродження на західноукраїнських землях.

Вінницька обласна рада навчатиме представників органів самоврядування працювати з грантами, брати участь у європейських проектах розвитку, *заявив голова Вінницької обласної ради Сергій Татусяк*

Співробітники Державної податкової інспекції Криму з початку року легалізували працю понад 11 тисяч найманих робітників *(УНІАН)*

Наука поки що тримається на диваках і геніях

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

...А коли українська наука фінансувалась достатньо? Той, хто стверджує, що найкращими для її розквіту були радянські часи, певно, має на увазі насамперед саму систему фінансування. Справді, вона була доволі простою, бо кошти на розвиток наукового потенціалу країни в основному надходили з державного бюджету. Але і тоді цих грошей було замало, бо порівняно з доробком західноєвропейських колег українські науковці здебільшого пасли задніх. Сьогодні ситуація ще гірша. І щодо фінансування. І щодо ставлення до науки як до дієвого чинника поліпшення економічного потенціалу країни.

Науково-практична конференція національного университету ім. Т. Шевченка.

Зверніть увагу на розумниць і «розумників»

З досвіду відомо, що в абсолютній більшості країн наука традиційно зосереджується в університетах, де створюють наукові центри, лабораторії, які фінансують одразу з кількох джерел — державного бюджету, місцевої казни і за рахунок приватного бізнесу, зацікавленого у тих чи інших наукових розробках. У нашій країні історично так склалося, що наукою в основному займається Академія наук, а університети перейматються лише освітою. Таку систему керівники луганських ВНЗ вважають неправильною, оскільки вона гальмує розвиток творчого потенціалу наших розумників і розумниць.

У Східноукраїнському національному університеті імені В. Даля в лабораторії кафедри мікро- і наноелектроніки вперше отримані унікальні результати, яким немає аналогів у світі. Група вчених під керівництвом Геннадія Кожем'якіна в лабораторних умовах і за рекордно короткий термін штучно вирощує монокристали. Якщо раніше їх можна було отримати за кілька днів, то науковці університету скоротили цей процес всього до кількох годин.

— Ми отримали матеріал з принципово новими властивостями, — розповідає Геннадій Кожем'якін, — однак перевести свої розробки до прикладної площини не можемо. Це дуже дорого і, треба визнати, в нашій країні практично нереально. Тому як автори такої унікальної технології можемо себе лише... потішити. Тим часом, галузь мікро- і наноелектроніки — одна з найперспективніших у світі. Адже це — комп'ютери, цифрова техніка, рідкокристалічні телевізори, мобільні телефони. Наноелектроніка відкриває нові можливості для виробництва. З її допомогою не лише економлять ресурси, а й домагаються значно більшої продуктивності. Іншими словами, це — золота жила. Але для того, щоб цю жилу розробити, потрібні кошти, а їх у держави немає. І все стоїть...

> **ДО РЕЧІ**
>
> ***З 35 держав на ІІ Міжнародному форумі з нанотехнологій, який рік тому відбувся у Москві, з України не було жодної доповіді.***

В іншій лабораторії цього самого університету під керівництвом Сергія Кривоколиска кілька років тривала розробка препарату, яким можна лікувати такі страшні захворювання, як рак, СНІД, хвороба Паркінсона тощо. Головна особливість препарату полягає в тому, що він бореться з хворими клітинами, залишаючи здорові. Для урбаністичної Луганщини, в якій захворювання на рак має доволі високі показники, винайдений препарат — надзважлива річ. На жаль, країну охопила криза, лабораторія «Хімекс» втратила фінансування, через що не може сьогодні продовжувати свою роботу.

Серйозні напрацювання з хімії мають і науковці Луганського університету імені Т. Шевченка. Доктор хімічних наук Володимир Вдовиченко кілька років працює над розробкою препаратів для лікування ракових пухлин і вже отримав непогані результати. Але продовжувати дослідження складно, бо не вистачає коштів. Взагалі генетика сьогодні є дуже важливою проблематикою, якою займаються і медики, і фізики, і хіміки. Та для дослідницької роботи потрібне дороге обладнання, яке не можуть придбати ні медики, ні фізики, ні хіміки, навіть якщо об'єднають свої зусилля. Фінансування на розвиток вузівської науки, яке надходить з галузевого міністерства — це мізерні суми від 50 до 100 тисяч гривень, які абсолютно не роблять погоди. В університеті імені Т. Шевченка, наприклад, власний бюджет на науку вищий за державний майже у 8 разів, але і це лише крапля в морі. Жоден з луганських університетів, які займаються наукою — а таких у регіоні п'ять, не в змозі самотужки обладнати серйозну сучасну лабораторію, де б розробляли нові технології, препарати чи техніку.

Наведені приклади засвідчили, що справжньою наукою у нашій країні ніхто не опікується. Ніхто, крім самих вчених. А це призводить до того, що ми інвестуємо інші країни, купуючи у них обладнан-

Багатоповерхівка майже без... даху

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

У центрі Мени, на вулиці Жовтневій, 2 стоїть п'ятиповерхівка, в якій проживають 60 родин. Для мешканців верхніх поверхів прожиття у ній стало нестерпним. Річ у тім, що в 31-річному будинку руберойдне покриття з часом від дії погодних умов утратило міцність, потріскалося, перестало затримувати воду. Тож після кожного дощу — у верхніх квартирах потоп.

Фото автора.

— Я живу на четвертому поверсі, — каже медик Ірина Бреус. — Але й мене ця вода дістає. Прокидаєшся серед ночі, а по стінах — брудні потоки з квартири п'ятого поверху. Ну, кладемо ми щоразу целофан на даху. Але ж він лише на деякий час затримує воду. А потім усе повторюється знову.

У жовтні минулого року мешканці багатоповерхівки створили об'єднання співвласників багатоквартирного будинку «Надія». Саме його голова, Валентина Катайло, звернулася у корпункт «Голосу України» по допомогу.

— ЖЕК у нас занепав, — повідомила вона. — Тож ми самі тепер розв'язуємо комунальні проблеми. Багато чого і зробили. Пофарбували вікна, двері, встановили парканчик, облаштували дитячий майданчик. Тепер у кожному під'їзді є акуратні поштові скриньки. Але поремонтувати дах нам не під силу.

Згідно із загальнодержавною програмою реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2009—2014 роки на ремонт багатоповерхівок об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ) Чернігівщини у 2010 році заплановано 1 мільйон 540 тисяч гривень. Як видно з наказу №308 від 31 серпня цього року Міністерства з питань житлово-комунального господарства України, менськökому ОСББ «Надія» передбачено на капітальний ремонт покрівлі 100 тисяч гривень. Про це знають у Мені. Адже ще раніше підготували всі необхідні документи і вчасно їх подали.

— Де ж ці гроші? — справедливо запитує Валентина Катайло. — Ось ще немає снігу, і тому можна якісно провести ремонт даху. Ми так боїмося, що гроші прийдуть у кінці грудня, коли ми вже не зможемо нічого зробити...

Як же іде реалізація загальнодержавної програми реформування і розвитку житлово-комунального господарства в області? Про це ми запитали у заступника начальника головного управління житлово-комунального господарства Чернігівської облдержадміністрації В'ячеслава Сальнікова.

— Поки що нам виділено лише 340 тисяч гривень, — каже він. — А заплановано провести капітальний ремонт 25 будинків. Особливо їх багато у Прилуках. У міру надходження коштів оперативно їх освоюватимемо.

Ще певний час для виконання важливої роботи є. Отож є надія, що у Мені мешканці будинку зустрінуть Новий рік під новим дахом. Однак подальше затримування коштів із державного бюджету на виконання важливої програми, яка має заохотити створення нових ОСББ, неминуче призведе до її зриву. Міністерству з питань житлово-комунального господарства України необхідно у подальшому вжити заходів, аби реалізація загальнодержавної програми реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2009—2014 роки проходила ритмічно, не в останній місяць року.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: медик Ірина Бреус: «Ось такі плями не тільки в коридорі...»

*** РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ ***

Лише три відсотки

Кожній четвертій

Такі дані оприлюднило обласне управління статистики. Кожна четверта родина в області стверджує, що свої доходи витрачала лише на харчування. А ще п'ять відсотків респондентів повідомили, що їм не вдавалося забезпечити навіть достатнього харчування. Понад половина опитаних через нестачу коштів не могли давати дітям фрукти чи соки.

Які гроші — такі й апетити

Та річ навіть не в тім, що хтось недопив солодкого нектару чи не з'їв чудернацький фрукт. Якість і асортимент нашого столу — це взагалі тема окремої розмови. Адже меню, характерне для української народної кухні, основу якого становлять овочі, натуральне молоко, м'ясо та риба, давно у минулому. Переважна більшість господинь користуються харчовими сурогатами. І не тому, що смачні та корисні. А тому — що дешеві.

Що стосується статистичного опитування, то треба зауважити, що проводилося воно на початку року, але дані оприлюднено лише тепер. Утім, говорити про кардинальну зміну картини навряд чи доведеться.

Коли за результатами першого кварталу порівняли, скільки і чого споживав у середньому за мі-

Телефони корпунктів: Луганськ — (0642) 58-65-50; Чернігів— (0462) 95-74-18

У науковій бібліотеці.

ня, техніку, технології, бо на розвиток своїх ноу-хау у нас немає не лише коштів, а й бажання. Алчевський металургійний комбінат, наприклад, сьогодні проводить масштабну модернізацію свого виробництва. Так от майже все обладнання було придбане в Японії, США та інших країнах. Хтось зауважить: невже не можна придбати вітчизняні зразки, які б були значно дешевшими? Не можна, бо їх, українських, просто не існує.

На думку Геннадія Кожем'якіна, в нашій країні сьогодні йде нагромадження капіталу. Якщо взяти галузь мікроелектроніки, то тут створюються підприємства, але, як правило, вони мають приватну форму власності, а приватний бізнес поки що не вкладає кошти в науку. Навіть якщо вони, ці кошти, маються в достатку. По-перше, кожен хоче отримати дуже швидкий прибуток, а по-друге, бізнесмен почасти не орієнтується, скільки і насамперед куди варто вкладати гроші. Виходить, що власник не працює на перспективу?

На запитання «Що робити?» є однозначна відповідь — фінансувати

Коментуючи тему, народний депутат Віталій Курило **(на знімку внизу)**, який входить до парламентського комітету з питань науки та освіти, передусім звертає увагу на такий факт. Жоден з університетів України не входить навіть до 500 кращих вузів світу. Щоб змінити ситуацію на краще, держава повинна втрутитися в процес. Як? Насамперед достатньо фінансувати науку, а для цього створити такі привабливі умови, щоб бізнес захотів стати інвестором. Наприклад, звільнити його від частини податків, щоб йому було вигідно вкладати гроші у розвиток науки, причому саме університетської. Бо саме молодь мислить креативно, свіжо, вона хоче займатись наукою і прагне до цього. Але у серйозні лабораторії потрапляють одиниці. Отже, на думку Віталія Курила, сьогодні університетам треба об'єднуватися з академічними науковцями. Цей процес може розвиватись поступово, скоріше за все, спочатку адміністративним шляхом. Наприклад, в грантах, які виконують академічні установи, обов'язково передбачати участь талановитих студентів чи молодих науковців, як, до речі, роблять в Європі. Таким чином, почнеться зближення науки, а це піде на користь усім — і університетам, і бізнесменам, і країні загалом. Щодо Луганська, то, на думку народного депутата, для початку тут треба створити кілька міжвузівських лабораторій, об'єднавши кошти і державні, і університетські, і приватних власників, і місцевого бюджету.

...А поки що наука тримається на таланті, диваках і геніях.

Алла АНТІПОВА.
Фото Ганни ЄСАУЛОВОЇ.

Діти більше не сидітимуть у класах на подушках

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Газета «Голос України» двічі писала про Молодківську школу Надвірнянського району, де бувало й так, що температура у класах взимку не сягала навіть п'яти градусів тепла. Неважко уявити, як почувалися в таких умовах діти і вчителі, як неспокійно було на душі у батьків.

Ще 2007 року у Програмі соціально-економічного та культурного розвитку Надвірнянського району було заплановано перевести школу з пічного опалення на газове і збудувати для цього шкільну котельню. Та добра справа через брак коштів розтягнулася на роки, і дехто з молодківців уже й втратив надію, що котельню колись спорудять. Тож коли ця подія таки сталася, в неї не зразу повірили.

— Діти прийшли до школи й одразу відчули, що у класах тепло, — розповідає голова профкому школи Любов Мандзюк. — Уже гріють батареї, кажу їм. Вони бігом до них, мацають руками, а одна дівчинка не втрималася і навіть з радості поцілувала батарею.

Емоції дітей можна зрозуміти. В опалювальний період для них починалося спартанське виховання, бо старі польські печі миттю поглинали вугілля та дрова, а нагріти класи до нормальної температури не могли. Дійшло до того, що малі діти йшли до школи не лише з портфелями, а й із маленькими подушечками, на яких сиділи під час уроків, щоб не застудитися від холодного крісла. Учителі рятувалися теплими светрами та куртками, а старшокласники звикло сиділи на уроках у верхньому одязі.

І ось тепер разом із теплом у школу завітав і гарний настрій. «Діти такі веселі, що словами не передати. Школа наче змінилася, повеселішала», — каже секретар школи Марія Клибус.

Радіють усі. Учням уже не треба хукати на руки, щоб робити записи в зошитах. Прибиральницям — поспішати о четвертій ранку до школи, щоб хоч трохи прогріти приміщення до приходу учнів. Директору Юрію Дричаку — сушити голову, чи вистачить палива, щоб пересидіти якось холоди. А сільський голова Василь Кисляк може йти по селу з гордо піднятою головою, бо хай не так швидко, як хотілося, але дотримав свого слова, добився того, що обіцяв людям.

Фото Марії МАЗУРЧАК.

За тепло боролися разом: сільський голова Василь Кисляк, власкор «Голосу України» і директор школи Юрій Дричак (зліва направо).

Тож не дивно, що відкриття шкільної газової котельні в селі святкували як червону дату в календарі. Приїхали багато гостей із району та області, серед яких голова райдержадміністрації Володимир Калічко, завідувач відділу освіти РДА Михайло Винник, який багато посприяв у цій справі, Михайло Драч, керівник фірми «Галицькі газди», яка безпосередньо займалася будівництвом котельні. Діти вишикувалися на урочисту лінійку. Прийшли їхні батьки. Старшокласниці навіть пісню присвятили цій події. Як годиться, поважні люди перерізали червону стрічку. Голова сільської ради Василь Кисляк подякував усім, хто доклався до цієї справи, а найбільше — громаді, яка і грошима підсобляла, і виходила на толоку, коли зводили фундамент і стіни котельні. А особливо — учителям, які написали такий добрий проект, що виграли грант ПРООН, і на умовах співфінансування у приміщеннях школи тепер встановлено євробатареї.

Однак життя таке, що досяг якоїсь мети, мить насолодився нею — і вже думаєш про інше. У Молодкові наступна мрія — збудувати нову школу, бо нинішня тулиться у трьох пристосованих приміщеннях. Уже й місце під новобудову сільрада відвела, учні сад там висаджують. Влада весь час заявляє, що готова допомагати найперше громадам, які виявляють ініціативу, а не лише вимагають від держави: «Дайте!». Молодків, здається, саме таке село. Живуть тут люди ініціативні, дружні, які люблять своє село і готові засукати рукави для його блага. Отож через якийсь час, можливо, тут знову перерізатимуть червону стрічку чергової новобудови.

Дарина НАЗАРЧУК.

* РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ * РЕАЛІЇ *

родин доросли до середнього класу

вистачає заробленого лише на харчі

сясь кожен член сім'ї, з'ясувалося, що жодних делікатесів так і не додалось. Навпаки, навіть дуже простих харчів на столі стало менше. До минулорічного раціону подоляни недобрали хліба, яєць, овочів, картоплі, фруктів... А молока та молочних продуктів на кожного на місяць діставалося аж на чотири літри менше. При цьому замінника цим харчам так і не знайшлося. Бо у списку із десяти основних продуктових позицій на минулорічному рівні залишилися тільки м'ясо з салом та рослинні жири. Усе решта — зі знаком мінус.

Одним із найнесподіваніших питань для респондентів стало: «Куди б ви витратили «великі» гроші, якщо б вони раптом у вас з'явилися?» Відповіді були до болю прості. Виявляється, що третина родин витратила б їх на... харчі. Ще третина могла б розщедритись на новий одяг та взуття.

Урізати свої апетити довелося багатьом родинам. З одного боку, щомісячні витрати середньостатистичної подільської родини зросли порівняно з минулим роком майже на двісті гривень. Та з другого — як живеться сім'ї менш як на дві з половиною тисячі гривень на місяць? Хіба може вкластися в ті дві додаткові сотні шалена інфляція, котра не дає спокою ось уже другий рік? Не дивно, що й ці гроші пішли на проїдання в буквальному розумінні слова. Загалом майже половину всіх родинних видатків становили гроші на харчі.

А от «шикувати» мешканці краю стали більше. Якщо торік родина могла дозволити собі погуляти в ресторані і зняти романтичний готельний номер аж за... 36 гривень на місяць, то тепер для цього їй знадобиться цілих 70.

Черевики у кредит — теж розкіш

Від такої «розкоші» голова йде обертом. Пригадуєте рекламу, коли мережа взуттєвих магазинів запропонувала купити черевики чи чоботи в кредит. Мовляв, лише півтори сотні гривень на місяць, і за півроку ви — володар омріяної пари шкіряних. До того ж пропозиція мусила мати вигляд доступної для найбідніших. Та з'ясувалося, що навіть нею багатьом сім'ям скористатися не так уже й просто. Бо, за тією ж статистикою, не кожен у сім'ї, а вся родина могла витратити на взуття і одяг разом не більш як 155 гривень на місяць. Тож спробуйте підрахувати, скільки треба працювати, щоб відважитись на зимову куртку чи дублянку?

Про які покупки взагалі можна вести мову, коли на всі предмети домашнього вжитку, побутову техніку та ще й до того ж поточне утримання житла на місяць витрачалося аж... 37 гривень. Розваги, відпочинок, культурні заходи, освіта, лікування та профілактичний догляд — нічого цього ми начебто й не позбавлені. Але на кожну з цих статей родині можна було дозволити буквально по кілька червінців. То що ж отримували в результаті?

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Як свідчить народна мудрість, середня температура у палаті, як і середньостатистичні дані, не може дати повної, а головне — реальної картини життя. Хтось таки купував на обід усілякі делікатеси, вечеряв у ресторані, не відмовив собі в дорогому авто та їздив відпочивати на далекі острови. Але не забуваймо, що інша межа життєвого достатку проходила значно нижче від офіційної. А це означає, що комусь жилося набагато важче, ніж можна собі уявити.

Ресурси стають дедалі скупіші

Золоте правило: що більше і краще робиш, то більше отримуєш — давно перестало працювати. Хоч би як старалась родина, а перескочити планку сукупних місячних грошових надходжень у дві з половиною тисячі гривень вдається небагатьом. Цікава деталь: статистика постійно свідчить, що середні заробітки весь час зростають. В області з початку року в різних галузях вони збільшились приблизно від трьохсот до п'ятисот гривень. Так, середня номінальна зарплата штатних працівників у вересні становила 1860 гривень. І це начебто непогано, бо вдвічі вище встановленого прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати. Водночас фінансисти, окремі промисловці, державні управлінці заробляли від 3,1 до 2,2 тисячі гривень на місяць. Але залишаються і такі галузі, де зарплата ледь перевищує половину від середньообласного показника. Заробітна плата працівників охорони здоров'я, культури, освіти менша від середньообласної і ледь дотягує до 1,5—1,7 тисячі гривень.

За оцінкою матеріального добробуту, 44 відсотки родин зараховували себе до бідних. Трохи більш як половина бідними себе не вважають, однак, тверезо оцінюючи свої матеріальні можливості, так і не наважуються назвати себе середнім класом. Лише три відсотки родин думають, що вони доросли до цього статусу.

Та й це ще не все. Бо подоляни заробили на двадцять відсотків менше, ніж в середньому по країні. А якщо врахувати зростання цін, то розмір реальної заробітної плати порівняно із серпнем нехай на кілька сотих відсотка, але зменшився.

Картинка не надто оптимістична. А в підсумку виходить, що грошові доходи родини, отримані як оплата праці, в першому кварталі становили лише 1110 гривень. А це, попри всі звіти про зростання зарплати, було менше, ніж торік.

Для багатьох родин видається просто абсурдним питання щодо того, яким має бути оподаткування малого бізнесу. Адже свої доходи від підприємницької діяльності вони оцінили трохи більш як у півтори сотні гривень на місяць. Практично стільки ж отримали від продажу того, що було вирощено на земельних ділянках.

А ще майже на 250 гривень з'їдали тих харчів, що самі вирощували, запасали та консервували. Пару сотень перепало від родичів. На сотню гривень заплатили менше за комунальні послуги завдяки субсидіям... Одне слово, переважна більшість родин рахувала кожну копійку. На жаль, багатьом доводилось більше відмовляти собі, ніж наважуватися на якісь покупки. Усі вони відкладені на невизначений час.

Ірина КОЗАК.
Фото автора.

Виплата листопадових пенсій та грошової допомоги вже профінансована в сумі 15609,6 млн. грн., що становить 95,3 відсотка місячної потреби на пенсійне забезпечення, *повідомляє прес-служба Мінпраці*

Україна може вийти на докризовий рівень ВВП до другої половини 2012 року, *заявив член ради НБУ Роман ШПЕК*

Базарник: друг чи ворог

Ставлення до цієї категорії можуть визначити лише податки

АКТУАЛЬНО

Не так часто, хіба що на офіційних заходах і у звітах, їх називають приватними підприємцями чи представниками малого бізнесу. Вже давно до десятків тисяч людей, які день у день багато років поспіль проводять за ринковим прилавком, приклеїлось незмінне «базарник». Не треба бути фахівцем з філології, щоб зрозуміти зневажливе оціночне значення цього слова. Знадобився не один рік, аби суспільство і влада зрозуміли, що риночні торговці виросли у доволі потужний суспільний клас. Але його стосунки із владою та державою — податкові, пенсійні, соціальні — так і залишились невизначеними. Новий податковий кодекс став першою серйозною спробою. Чому ж викликав такий спротив з боку приватників?

То натовп чи партнер?

Пригадується, як ще кілька місяців тому влада Хмельниччини наполегливо заговорила про те, що малий та середній бізнес — це її добрий товариш та довгоочікуваний партнер. Один за одним було проведено кілька «круглих столів» та зустрічей, де підприємців закликали до активної співпраці, прозорості у роботі, а головне — сплаті всіх платежів, зокрема, і до Пенсійного фонду. Тоді ж була окреслена і головна мета — вивести з тіні всіх приватників та легалізувати роботу і зарплату найманих працівників. І навіть обіцяно, що протягом кількох тижнів з дня оголошення перемир'я до підприємців не застосовуватимуться різні штрафні та каральні санкції. А от якщо вже не послухаються, тоді...

Чи то справді підприємці повірили владі, а чи просто захотіли убезпечити себе від того, що може статись із неслухняними, але наприкінці минулого тижня під час першої сесії обласної ради нового скликання голова ОДА Василь Ядуха наголосив: з тіні виведено сім тисяч підприємців.

Це, безсумнівно, мало б спрацювати не просто на загальні економічні здобутки краю, а насамперед на збільшення надходжень до бюджету та Пенсійного фонду. Але ефекту фінансового вибуху, на жаль, так і не сталось. Хмельниччина як була, так і залишилась областю з дуже низьким рівнем середньої заробітної плати. Та й Пенсійному фонду не вдалось ані позбавитись статусу дотаційного, ані залатати всі боргові дірки.

> «Співпраця» не пішла далі виламаних дверей до облдержадміністрації та затримання однієї з активісток руху.

Чи могло все це виявитися несподіванкою? Навряд чи. Адже ще до початку проведення згаданої операції легалізації приватників було зрозуміло, що навіть за стовідсоткової сплати відрахувань всіма представниками спрощеної податкової системи це дасть не більше восьми мільйонів додаткових гривень до ПФ, тоді як його потреби обчислюються десятками мільйонів.

А коли так, то базарники швидко перетворились із партнерів на «натовп», який скандалить на площі, і з яким навіть немає сенсу розмовляти. Саме таку позицію не тільки озвучило, а й всіляко демонструвало обласне керівництво протягом кількох днів, коли підприємці намагались заявити про свої права на майдані. Тож «співпраця» не пішла далі виламаних дверей до облдержадміністрації та затримання на пару днів однієї з активісток руху.

Що так налякало підприємців

Якщо бути відвертим, мало хто не тільки із мітингувальників, а й з десятків тисяч торговців, що працюють і в обласному центрі, і в районах, навіть після ухвалення Верховною Радою нового Податкового кодексу могли назвати конкретні позиції, які вплинуть на їхнє майбутнє. Більшість цифр опинились на слуху лише після переглядів телевізійних політичних шоу, де й самі розробники документа вже навіть після голосування у Верховній Раді ще плутались із цифрами у триста, п'ятсот—шістсот, а то й вісімсот тисяч гривень річного обороту для спрощенців. На місцях же люди так і не зрозуміли, чи справді видаватимуть їм касові апарати за рахунок держави, що також лунало з телеекранів. А головне — як обліковуватиметься товар, як відбуватиметься контроль з боку податківців, як підтверджувати, що ти закупив товару саме на визначену суму...

Хоча б як законотворці били себе кулаками в груди: податкові зміни не тільки не обтяжать, а ще й полегшать життя базарника, немає довіри цим словам, коли немає розуміння найпростіших і найважливіших принципів роботи для кожного. А тому не тільки на площі, а й за кожним прилавком, на кожному малому підприємстві люди починають проводити свої підрахунки.

Здебільшого вони такі. За річного обороту в триста тисяч гривень на місяць припадає двадцять п'ять тисяч. При таких цифрах у бюджетників просто дух перехоплює: ось так «бідно» живуть базарники? І вже десь на другому плані залишається те, що мова йде лише про оборот, а не про прибуток.

Фінансисти знають, що навіть дуже успішна економіка може розраховувати на 10—12 відсотків рентабельності. Тож заробіток у дві з половиною тисячі гривень на місяць вже не є таким вражаючим. Крім того, більшість базарників готові поділитись із державою податками з цієї суми. Але кожен із них хоче знати, що може гарантувати йому взамін держава? Адже відпустка, лікарняні, нормований робочий день, врешті-решт, не мінімальна, а справді зароблена пенсія — чому все це залишається за рамками податку? Не випадково в голові у кожного виникає вже класичне запитання: то навіщо платити більше?

> Люди так і не зрозуміли, чи справді видаватимуть їм касові апарати за рахунок держави.

До того ж очевидно, за рятівною планкою у триста тисяч гривень знову виникатиме «тінь». І знову треба буде когось у ній шукати, когось виводити, розкривати мінімізаторів... То що змінило нове податкове законодавство? Кому додало спокою, стабільності? Чи, може, підштовхнуло до нарощування обсягів виробництва, продажу, обороту? Адже саме в цьому повинна бути вся суть новозмін.

Заради чого зміни

Напевно, не тільки мені, як жителю міста, де мешкає найбільше базарників, а й кожному українцю, дуже хотілося б знати, які зміни насамперед в економічне життя можуть принести нові податкові вимоги. Ну, приміром, хто порахував, скільки додаткових надходжень отримає обласний ПФ, місцевий чи державний бюджет? Що від цього виграє кожен пенсіонер мого краю? Чи будуть якісь зміни в ціновій політиці? Чи вдасться зупинити інфляцію? Зрештою, які ризики несе новий Податковий кодекс для підприємців: чи загрожують їм зміни як у кількісному, так і в якісному складі? Загалом, які нові цифри фігуруватимуть у районних, міських, обласних, зрештою — державних бюджетах?

На жаль, дізнатись це так і не вдалося. Із офіційних даних під руку потрапили хіба що звіти обласного управління статистики трирічної давності, коли було зафіксовано: в краї функціонувало понад 82 тисячі суб'єктів малого підприємництва, з яких понад 75 тисяч — фізичні особи-підприємці. І розвиток підприємництва в області відбувався саме завдяки їх збільшенню. Тільки за один рік, коли було чимало зроблено для спрощення процедури реєстрації, і одночасно встановлені чіткі податкові правила, їх число зросло на десять тисяч. За кількістю суб'єктів малого підприємництва у розрахунку на десять тисяч населення Хмельниччина посіла одне з провідних місць в Україні. Мало того, міська влада не раз із гордістю згадувала: за кількістю ринків та торгових місць в розрахунку на кожного міського жителя Хмельницький вибився в європейські лідери, обійшовши навіть багатомільйонні столиці.

Не можу оминути і таку цифру: все за тими самими даними кількарічної давності, суб'єктами малого підприємництва реалізовано продукції та надано послуг майже на шість мільярдів гривень, з яких близько 70 відсотків реалізовано підприємцями. Тільки за рік обсяги реалізації зросли на третину. При цьому у фізичних осіб-підприємців вони зростали вдвічі швидше, ніж на малих підприємствах. Згадаймо, коли наша промисловість чи сільське господарство могли похвалитись такими темпами?

На ці цифри можна подивитись під одним кутом: ого, як нажились базарники. Та можна і під іншим: йдеться про офіційну статистику, і це значить, що всі згадані підприємці не ховались у тіні, відкрито декларували свої доходи, обороти і платили податки. То хіба не є вони тим, в буквальному розумінні золотим підґрунтям, на якому можна будувати нашу економіку?

Хіба не варто демонструвати справді дружню до них податкову політику? Хіба не достойні вони якщо не підтримки, то хоча б розуміння з боку держави. Адже кожен доброзичливий крок їм назустріч міг би обернутись такими довгоочікуваними надходженнями до бюджету. Причому без будь-якого оголошення війни, мітингів та нових майданів.

Тільки після багатоденного скандального мітингування в ОДА пообіцяли, що будуть створені спеціальні групи, щось, очевидно, на зразок агіток. Котрі відправляться на всі ринки і розтлумачуватимуть там переваги вже ухваленого податкового документа. Чи не надто пізно все це робиться?

І що ж він за підприємець наш такий, що ніяк не може второпати, яке ж добро йому уготоване.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

На знімках: таких велелюдних і довготривалих акцій протесту головний майдан області не знав з помаранчевих часів.

Фото автора.

Самітниці серед безмежжя лісів

Сестри з верховинських Кужбеїв за покликом духу прабатьківської землі добровільно обрали собі таке відлюдькувате буття

ГЛИБИНКА

Нам, сучасним, із раціонально налагодженим добробутом, але загнаним у диктат жорстких рамок цивілізаційних примх і одірваним від лона природи, їхні вибір і філософію життя навряд чи збагнути. Їхній вчинок зможе осягнути лише той, хто народився саме в цих горах, і душу й серце котрого пронизала та предковічна незбагненна тяга і прив'язаність до «вітцизнини» — прабатьківської землі. Мабуть, феномен такої відданості рідним місцям уродженців наших гір криється в тому, що ця земля, на якій трудилися і з якої годувалися цілі покоління твоїх прадідів, оберігає в часі й просторі не просто тіні забутих предків, а живий дух їхній!.. Дух великої рідні. І хіба не тому, віддавши молодість труду і зістарившись на заробітчанських чужинах, наші люди все одно їдуть помирати в Карпати з далеких америк, аргентин і австралій, росій і латвій — їхній прах має лежати там, де й могили батьків. Такого явища, напевно, більше не зустрінеш ніде на континенті...

Анна та Калина Бряник разом з гостем біля хати сортують пізні осінні гриби.

...Предковічні Кужбеї — одне з наймалочисленніших нині сіл на Міжгірщині. Тут мешкають всього-на-всього дві жінки в одній хатчині — сестри Анна та Калина Бряник. До речі, за «масовістю» жителів цьому осідку у ведмежому куті, який підпорядковується Соймівській сільраді, поступаються хіба що два відлюдькуваті присілки: у Буркушах біля Верхнього Студеного єдиним обивателем залишився Михайло Медулич, а на Косому Верху поблизу Негрівця анахронічний спосіб життя веде Йосип Беля...

Знову провідати Кужбеї та їхніх газдинь після кількарічної перерви спонукали дві причини: довідатися про життя-буття скитниць і чи голосували, бо саме по обіді у день минулих виборів помандрували до них у гості зі своїм звичним супутником — 67-річним Іваном Блиндою. Він родак самітниць — одружений на сестрі Єві, з якою живуть у райцентрі.

Дві газдині на все село...

Щоправда, до мандрівки спонукав ще один мотив — помилуватися чарівними видноколами з височогір'я, тим паче що останній день жовтня справді виділився напрочуд красною погодою: ранковий заморозок помінявся на лагідний сонячний полудень і золоте в щедрих іще променях пообіддя. Не менше і не більше, а рівно через годину без перепочинку путівцем у піднебесся викарабкуємося у селину, зусібіч обперезану лісом, де навколо аж дзвенить тиша. Найперше впадає у вічі, що вже ледь не цілком щезає слід поголовно покинутих газдами хат у 60—70-ті роки минулого століття. Сад, який колись був гордістю села, теж дощенту здичавів і зачах. Бездоглядні плодові дерева обросли мохом або, як і житла, повалені крилатими вітрами, що півроку безперестанку дмуть студінню з високих полонин. Зате, слава Богу, міцно тримається церква, збудована вісімдесят років тому. Свята споруда — найвизначніше тепер місце Кужбеїв. Завдяки ремонту у ній (про необхідність якого била на сполох неодноразово і райгазета «Верховина») вже десять років поспіль проходить храмове свято, на яке з'їжджаються вірники з навколишніх поселень. Охоронці Божої обителі Брянички часто її відмикають і за візитів туристів здалека.

Церква сховалася за смереками.

Зупинившись під косогором на цинтарику, де вічним сном спочивають давні предки, в тому числі батьки сестер Анна і Михайло Бряники, — нарешті німоту глухомані порушив собачий гавкіт. Він викликав на подвір'я обійстя наймолодшу 54-літню Калину. Поважом зі смерекової хащі у супроводі теж двох симпатичних песиків нам назустріч вийшла і 69-річна Анна. Та ще з сумками, повними грибів, у руках. У такий пізній час, коли довкруж уже біліються острівки першого снігу, з лісового вояжу повернутися з солідним урожаєм голубінок, що не кажи, а несподівана і приємна дивина.

Сінокосів вдосталь. Ще би сили!..

Жінки очікували цієї неділі на зовсім інших прибульців. Обіцяли їм, що з Соймів сюди ще на десяту ранку завітають з урною або їх відвезуть туди на виборчу дільницю, щоб проголосували, як інші люди. Але — ні слуху ні духу.

Калина каже, що віддали б голоси передусім за віру в ліпше життя, бо в них страдницька доля, особливо через хвороби — обидві інваліди другої групи. Глухоніма Анна до всього цього літа осліпла на одне око. Біда сталася зненацька. Під час збору лісових дарів наткнулася на колючі голки хвої, внаслідок чого виникло запалення, яке затягнулося. Довелося аж три тижні відлежати в обласній лікарні... На голого, як кажуть, дригота...

Під час нашої бесіди Калина, яка через нестерпний біль у ногах просить у Всевишнього то порятунку, то навіть смерті, згадує про господарство: «Анно, час годувати худобу». У хліві тримають корову, теля, двоє поросяток. Жури на газдівстві повно назбиралося, як ніколи. Недуги перешкодили косовиці, а з торішнім сіном важко буде дотягнути до весни. І запас дров для печі тане. А тут ще й поросятам дошкуляють глисти — хоч усім разом гинути...

На руку, на щастя, виявилося те, що Ольга Галащук із села Майдан погодилася підсобити газдиням — зібрати вирощену картоплю, але за платню. Однак у бідних Брянички у кишенях не знайшлася зайва тисяча гривень, яку запросив один косар за сінокіс у сусідстві з убогим двогосподарством. Тепер такий світ — за найдрібнішу послугу, як то кажуть, викладай гроші на бочку. На просторих грунях — куди не кинь оком — нескошена трава. Безгосподарність Калина прокоментувала так: «Колись люди билися за ці землі, а тепер нема кому ні косити, ні садити». Що було — то було: у пройдешньому тут підзбирували сіно до стеблини, лантухами возили і носили картоплю, капусту, гарбузи та іншу городину...

Аскетизм і комфорт

Кілька років тому аскетичне життя жінок полегшила цивілізована зручність у побуті: як у кімнаті, котра служить за спальню і кухню водночас, так і хліві заблимали електролампочки. Комфорт стався за сприяння майданця Василя Рекіти. Займаючись автоперевезенням земляків на заробітки, добрий челядник з Ленінградщини доставив генератор за помірковану ціну. Апарат у пригоді і для підживлення мобільного телефону, завдяки якому самітниці дають про себе знати родичам у різних кутках району. Проте користуються імпортним пристроєм розсудливо, бо він ненажерливо «з'їдає» дорогий бензин. Як правило, пальним та найнеобхіднішими харчовими продуктами — борошном, макаронами, рисом, сіллю, іншим першочерговим товаром припасаються раз на рік. Закуплений крам здебільшого у Міжгір'ї вивозить у гори тільки потужна вантажівка, якій під силу таранити гірське бездоріжжя. У найближче село Сойми спускаються практично щомісячно, бо треба вибрати пенсію на пошті. Останнім часом шлях у них сміливіший, бо вже давно стерся слід вовків і диких кабанів. А колись, бува, ведмідь із лісу майже під поріг самої оселі... Можливо, звірів відлякали надійні домашні чотириногі сторожі. Мали ще одного гавкуна, якого хотіли подарувати священику з підниззя. Та отець Василь Вако вперто наполіг на своєму, заплативши 100 гривень за цуценятко.

Свояк Іван Блинда — основний опікун сестер Бряник. І цього разу став у пригоді — полагодив зламаний замок на дверях. Звичайно, за чергового візиту з порожніми руками не прийшов — приніс ще один радіоприймач, який служить за зв'язок зі світом. Калина, переконуємося в розмові, у курсі всіх новин. «Світ пропадає, — каже, сплеснувши руками. — За день по радіо наслухаюся лише про одні біди...»

— Не страшно тут наодинці? — перепитуємо співрозмовницю.

— Ми звикли вже до всього, — відповідає молодша за віком.

За нашого першого знайомства, яке відбулося рівно 14 років тому, сестри зізналися, що у «мертві» Кужбеї перекочувати із Соймів, де в злагоді жили в будинку на два входи з сестрою Олено, змусила їх «вітцизнина». Тобто земля батьків, до роботи на якій просилися мозолясті руки. Як-не-як, а тоді мали сили, та й не хворіли. А зараз недуги непокоять і вдень і вночі. Родаки, земляки то благають, то запрошують повернутися на колишнє нажите місце, щоб старість провести серед людей, гарантуючи як сімейний, так і соціальних працівників догляд. Та ба, сестри регулярно й категорично протестують. Виходить, що лише дух предків прикував сестер до Кужбеїв, у яких вони відродили людське життя.

...Прощаємося з сестрами Анною та Калиною, які так і не дочекалися бюлетенів, і ще раз солодко зачаровуємося навколишніми осінніми краєвидами, які повільно огортають перші вечірні сутінки. Справді: природа — то диво. Можливо, її лоно теж полонило душі й серця самітниць. Бо як інакше можна пояснити факт відчайдушного і відважного їхнього кроку — жити самим двом серед безкрайого моря гірських лісів?..

Василь НИТКА.

Василь ПИЛИПЧИНЕЦЬ.

Міжгірський район
Закарпатської області.

Фото авторів.

Чоловік сестри самітниць Іван Блинда біля могил батьків дружини.

Тепер такий світ — за найдрібнішу послуг викладай гроші на бочку

ГОЛОС УКРАЇНИ № 221 (4971)
СЕРЕДА, 24 ЛИСТОПАДА 2010

Про інків, князя Святослава та випадкові збіги,

або Продовжуємо відкривати таємниці минувшини

Питання про значення в історичній науці випадків, коли географічні назви, імена осіб, архетипи слів, елементи культури різних народів повністю або частково збігаються, давно є відкритим і, як доводять результати останніх досліджень нашої історії, актуальним. Одні науковці безапеляційно заявляють, що такі збіги — це не варта уваги з боку історичної науки випадковість, інші вчені мужі задумливо... відмовчуються. Та кількість виявлених таких «випадкових збігів» зростає, перетворюючи інформаційний ручай на бурхливий потік. Чи спроможний він буде прорвати греблю недовіри й мовчання?

Руїни «загубленого міста інків».

Минулоріч та цього року газета «Голос України» опублікувала низку матеріалів професора Валерія Бебика стосовно прадавньої історії України. Цю тему автор продовжує розвивати й у радіопередачі «З глибини тисячоліть», яка щонеділі звучить у ранковому ефірі національного радіо. Аналіз величезного обсягу інформації стосовно історії людства, який провів Валерій Бебик, свідчить про те, що предки сучасних українців — скіфи-трипільці зробили істотний внесок у цивілізаційну скарбницю Середземномор'я, Азії, Близького Сходу та Африки. Порівняння назв країн і народів, міст і поселень, морів, озер та річок, а також дослідження походження імен окремих історичних та міфічних постатей, знаків і символів дає змогу побачити сліди наших предків серед засновників усіх «класичних» цивілізацій.

Відомий дослідник української історії і мови Сергій Піддубний на основі власних конкретних відкриттів, описаних у нещодавно виданих ним книжках «На землі Аполлона, Артеміди і Посейдона», «Українські святині та символи» та «Давньоукраїнські боги, герої, держави і племена» (Голованівськ, 2009, 2010), стверджує: боги, які вважаються давньогрецькими, народжувалися й жили багато тисячоліть тому на землі, що є територією сучасної України. Вони фактично були засновниками родів. Саме давні предки теперішніх українців винайшли писемність, яка трансформувалась із першознаків — священних рун в абетку. Досліджуючи архетипи окремих слів із Біблії, праць Геродота, Влескниги та інших джерел, Сергій Піддубний встановлює первісне реальне походження і значення багатьох назв та імен. Шукаючи історичну істину, дослідник логічно й аргументовано доводить: цивілізаційний поступ людства розпочався з української землі, саме світогляд прапредків сучасних українців формував основи культури багатьох народів.

У світлі результатів наведених досліджень, а також розвідок, здійснених іншими небайдужими до історії свого народу українцями, під новим кутом зору сприймається інформація стосовно минувшини людства, що міститься у книжках, виданих десятки років тому. Перечитуючи їх сьогодні, з подивом сам себе запитуєш: чому раніше не бачив таких очевидних істин? І мимоволі, з трепетом у душі, самостійно розпочинаєш процес дослідження...

У 1982 році побачила світ книжка Володимира Кузьміщева «Царство синів Сонця» («Царство сынов Солнца». — М.: Мол. гвардия, 1982, серия «Эврика»). Автор — перекладач латиноамериканської літератури, власне, перекладена ним праця видатного письменника й мислителя XVI—XVII століть Інки Гарсіласо де ла Вега «Історія держави інків» і стала одним із основних інформаційних джерел книжки. Тож спочатку трохи про її зміст.

Перше європейське зображення інків. Педро Сьєса де Леон. Хроніка Перу. 1553 рік.

Царство синів Сонця — це велетенська держава, яка в XII—XVI століттях н. е. була розташована на території сучасного Перу і в пору свого розквіту знищена європейськими завойовниками. Сини Сонця — це інки, чоловіча частина клану правителів царства, яке об'єднувало понад 200 індіанських племен і народів із загальною чисельністю близько 15 мільйонів осіб. Жоден з індіанців, хоч би який він знатний і багатий був, під страхом страти не тільки не міг іменувати себе інком, а й користуватися одягом, головним убором, зачіскою та іншими знаками, що відрізняли синів Сонця від простих індіанців.

Інки поділили своє царство на чотири великі адміністративні одиниці. І називалась держава відповідно — Тауантинсуйю, що означає в перекладі з мови індіанців кечуа «чотири сторони світу». На сході від її столиці — міста Куско — розміщувався район Антисуйю, назву якому дали Анди. На заході, півночі та півдні були розташовані райони (суйю) Кунтинсуйю, Чинчайсуйю та Кольясуйю. Над кожним із суйю стояв інк із числа найближчих родичів правителя.

Існує дві легенди появи інків, одна з яких стверджує, що перші інки вийшли з печер, які розташовувались у високих Андах, друга — що брат і сестра, які були дітьми Сонця і мали імена Манко Капак і Мама Окльо, вийшли з озера Тітікака. Інки довго шукали місце, придатне для життя, поки не натрапили на родючу землю в долині Куско, де й заснували столицю своєї майбутньої імперії. На схилах гори Саксайуаман вони збудували перші хатини з глини, а згодом і кам'яні будівлі.

Усе царство, все, чим воно жило, було зорієнтовано лише на війну. Інки мали за мету навчити поклонятися Отцю-Сонце якнайбільше індіанців, тому розширення свого царства було їхнім першочерговим завданням. Чисельність армії держави Тауантинсуйю на момент приходу конкістадорів становила 400 тисяч осіб. Історик-хроніст Інка Гарсіласо де ла Вега повідомляє, що сини Сонця вигравали майже всі свої битви, починаючи воєнні дії лише після триразового попередження суперника про наміри приєднати його землі до Тауатинсуйю.

Після завоювання нових територій інки вживали заходів із покращення тамтешньої землі. Споруджувались насипні тераси для вирощування кукурудзи, картоплі (індіанці називали їх «сара» і «папа») та інших культур, будувалися мости, прокладалися шляхи (9 тис. км дивовижних високоякісних доріг, розгалужених по всій країні!), створювалась

На царській короні правителя держави інків кріпились три пера священного птаха корікенке. Із замальовок історика Інки Гарсіласо.

широка іригаційна мережа (там, де це було потрібно). Одночасно будувалися храми Сонця, палаци для Інки та фортеці для гарнізону. Після цього земля, що підлягала обробці, ділилася на три частини — для місцевої громади, Сонця та Інки. Однак усі три ділянки повинна була обробляти місцева громада. Отже, продукт, що вироблявся на двох третинах землі, забезпечував утримання багатотисячного війська, храмів та святилищ, самих членів клану правителів, частина становила резерв та йшла на інші потреби держави. Сини Сонця добре розуміли, що індіанець-землероб (пурех) був головним їхнім багатством, тому проявляли винятку щедрість у своїй демографічній політиці: з народженням дитини сім'ї додатково видавався земельний наділ. Крім виробництва сільськогосподарської продукції, в Тауантинсуйю добувалась велика кількість золота та срібла, вироблялись мільйони метрів тканин, незліченне число гончарних та інших виробів ремісників, зводились культові та громадянські будівлі, проводились «царські полювання» на дику звірину.

Усі великі й малі поселення, всі громади, що входили в Тауантисуйю, були поділені на п'ятірки, десятки, сотні і тисячі подвір'їв тих, хто входив в общину. П'ять, десять і п'ятдесят подвір'їв самі вибирали свого начальника — камайока, над сотнею і більше подвір'їв стояли вже нащадки правителів — кураки. Такий поділ общинників, допомагав політиці синів Сонця, оскільки посилював контроль над громадами. Найвищим щаблем державного апарату інків була Царська рада. До ради входили всі інки—правителі суйю, а також верховний жрець, як правило, рідний дядько або брат правителя. Інкою-правителем міг бути лише первородний син померлого монарха від його ж рідної сестри (правлячий клан за всіх часів існування держави дуже суворо дотримувався чистоти своєї крові).

Інки, будучи сонцепоклонниками, не перешкоджали «вільній діяльності» великої кількості інших богів. Існувала лише одна умова: маючи своїх власних богів і поклоняючись їм, індіанці мали визнавати прабатька інків Отця-Сонце верховним божеством. Другим головним божеством був творець Всесвіту і людини, невидимий дух Кон Ілія Тіксі Віракоча (Пачакамак). Сестрою і дружиною Отця-Сонце була Мама Кілья (так інки називали Місяць). Поруч з ними перебував Іліяпа — божество, що поєднувало грім, блискавку і удар блискавки. Поклонялись кечуа і Матері-Землі, яку називали Пача Мама. Крім того, в кожного з народів і племен багатоетнічного царства Тауантинсуйю була велика кількість власних об'єктів поклоніння, які вони називали уаками.

В інків було чотири головні свята. Усі вони були пов'язані з культом Сонця та його синів. Найголовнішим за своїм значенням, пишністю ритуалів і багатством частувань було свято Інтіп Раймі — Величне свято Сонця, яке відзначали у зв'язку із червневим сонцестоянням. Другим за значенням було свято Вараку, яке відбувалося один раз на два-три роки і присвячувалося ритуалу посвяти у воїни молодих синів Сонця. Третє свято — Кусі Раймі — було фактично зверненням до Отця-Сонце з проханням про врожай, відбувалося після завершення посіву кукурудзи. Четверте головне свято мало назву «Сітва» і прямо стосувалося проблеми охорони здоров'я всього населення. Перед Сітвою був суворий піст, а власне святом був його фінал, коли з усіх поселень царства виганялись хвороби та інші біди. Цей процес відбувався вночі, і всі міста й села були заповнені живим вогнем смолоскипів. Їхні мешканці з вогнем у руках бігли вулицями та площами, допоки не діставалися меж поселень. Там смолоскипи кидали в річку, течія якої відносила їх геть від людей. Вважалося, що в такий спосіб знищувалося все зло.

Засобом спілкування різномовного конгломерату народів Тауантинсуйю, який запровадили сини Сонця, була мова «руна сімі» (в перекладі з кечуа — «мова людини»). Мова ж самих синів Сонця, за свідченням історика Інки Гарсіласо, була особливою, і вони нею спілкувались лише між собою.

Забезпечення цілісності та розвитку общини як базової одиниці суспільства, особиста відповідальність кожного общинника за всю общину й усієї общини за кожного її члена, свобода вірувань,

Зникла цивілізація інків.

безсумнівно, сприяли зміцненню держави інків. Сини Сонця зуміли створити злагоджений багатоступінчатий державний апарат, завдяки якому центральна влада здійснювала керівництво і суворий контроль над усією країною аж до останнього подвір'я простого індіанця. Це був відмінно налагоджений механізм, що так вразив європейців безперебійною та ефективною роботою. В Тауантинсуйю не було ні голоду, ні злодійства, ні бродяжництва, ні брехні.

Багато цікавих відомостей про інків повідав нам Володимир Кузьміщев у своїй книжці-дослідженні. Справді, держава Тауантинсуйю викликає захоплення. І не лише захоплення, бо від прочитаного так і віє чимсь... знайомим і близьким. Авжеж! Назви цілої низки географічних та адміністративних об'єктів (Анди/Анти, Тауантинсуйю, Антисуйю, Саксайуаман) мають корені, тотожні кореням українських слів. Цими словами є: анти — населення Антії (Оратанії) — держави, що існувала в дохристиянські часи і була розташована на землях сучасної України, саки — одна із назв скитського (скіфського/о(а)рійського) народу.

А ще інки називали кукурудзу словом «сара» і картоплю — «папа». Чи не тому саме такими були назви цих головних для індіанців сільськогосподарських культур, що в золотистих, смачних та поживних зернах кукурудзи вони бачили відображення самого Отця-Сонце, якого скити йменували богом Ра (сара — се Ра), а картоплю вважали дарунком іншого скитського бога на ймення Папай?

Якщо звернутися до назв свят синів Сонця, то й тут можна побачити знайомі архетипи. Свято Вараку — це посвята юнаків-інків у воїни, коли відбувалась підготовка майбутніх вартових для Отця-Сонце (Варта Ра). У назві головного свята Інтіп Раймі можна побачити два знайомі архетипи слів — Інт та Ра (Інтра, він же Перун — син Отця-Сонце/бога Ра, громовержець, бог боріння, покровитель дощових днів, переможець посухи). Отже, назва свята червневого сонцестояння Інтіп Раймі могла трактуватись, як зустріч Інтри з Ра, тобто сина з отцем. «Хай святиться ім'я його Інтра, бо то є наш Бог серед богів і Веди знає. ... Дитиною прийшов він із землі оріїв до краю Інського» — повідомляє нам Влес-книга (дощечка 31), даючи підказку про походження не лише назви свята Інтіп Раймі, а й самого слова «інка». А назву свята Кусі Раймі, під час якого просили Сонце про гарний врожай (те, що можна кусати, вкусити) розшифровувати зайве.

Ось такі випадкові збіги... Якщо додати сюди ще й назву державної мови країни інків (руна сімі), що перегукується з ім'ям бога Перуна та його рунами, не кажучи вже про сучасну назву держави — Перу, а також імена аж трьох божеств, що мають у своєму складі ім'я давньоукраїнського бога Іла (Кон Ілія Тіксі Віракоча, Мама Кілія та Ііляпа), то очевидність походження перших інків з давньоукраїнських земель не викликає сумніву. Непереконливо, скаже історик. Тоді ще одна деталь: на царській короні правителя держави інків кріпились три пера священного птаха корікенке (із замальовок історика Інки Гарсіласо), що вочевидь означало Трисуття — Яву, Праву і Наву (цей величезного розміру знак наших предків викарбовано на скелі перуанської бухти Піско). Сумнівно? А як ви поясните, панове скептики, те, що сини Сонця починали свої воєнні дії лише після триразового попередження суперника? Вам нічого це не нагадує? Хто починав свої битви з попередження ворога? Отож-бо! Князь Святослав (який, до речі, також поклонявся Богу-Сонце) кликав супротивника до відкритого бою. Маючи порівняно невелику, але прекрасно навчену і стійку дружину, Святослав самим фактом виклику досягав певної мети — концентрації військ ворога і, як правило, вигравав битву одним вирішальним боєм. Інки також, як і Святослав Хоробрий, вигравали майже всі свої битви.

Наостанок хотілося б поставити таке запитання: скільки потрібно випадків збігу, щоб вони не вважалися випадковими і, вказуючи на закономірне явище, доводили певний факт? Професійні історики, читаючи матеріали досліджень істориків-ентузіастів, скептично сприймають інформацію про збіги у назвах природних чи рукотворних об'єктів, про аналогію звичаїв різних етносів та схожість мовних архетипів у народів, що мешкають далеко один від одного. Вони відкидають навіть натяк на очевидність певного історичного факту. Частіше вчені мужі взагалі не реагують на такі дослідження, тому що їм добре відомо: мовчання — це золото, річ дуже цінна. Можна додати: і вигідна. Бо тому, хто мовчить, у разі хибної оцінки ним праці іншої людини, ніколи не доведеться потім прилюдно визнавати власні помилки.

Тож продовжуватимемо мовчати, панове?

Любов ЧУБ.

Хмельницький.

Фото взято із сайтів wikipedia.org; liveinterney. ru; ecology.md.

У Дубно жив послідовник Іллі Муромця

Багата богатирями українська земля! Серед них — Богданко, блазень князя Костянтина–Василя Острозького. В одній сутичці він міг 30 людей побороти. А лише на снідання, як стверджують архівні записи, з'їдав печене порося, гуску, два каплуни (півні), волову печеню, три хлібини, цілий сир, два гарнці (кварти) меду і з тим усім до обіду так сідав, ніби нічого не їв.

Дорогі презенти доручали Богданку

Загалом Богданко постає у записах літописців не зовсім як блазень, а також як особа, прирівняна до особистого князівського секретаря, котрій довіряли відповідальні та таємні справи... Ось список скарбниці князів Острозьких у місті Дубно від 1616 року, виданий князем Любомирським. Попри «суху» статистику, це доволі цікавий архівний документ. Цікавий як характеристикою Богданка, так і прискіпливим аналізом життєвих діянь князівського роду Острозьких — роду дуже багатого, який володів третьою частиною Волині. У цьому родинному колі було заведено не тільки дарувати вишукані «презенти», а й постійно примножувати скарби.

Навіть діяла ціла когорта так званих достарчителів до скарбниці. Найзаповзятішими з них князь Любомирський називає білоцерківських братів Чернішевичів. Однак не вони були найбільш довіреними особами у цій справі. Особливо після того, як «двір Єрмогена, Кіндрата та Дмитра у Білій Церкві у 1609 році згорів, а з ним у скринях — одяг, олово, мідь, золото, срібло».

Надалі «на арену» Юзеф-Тадеуш Любомирський виводить згаданого Богдана: «Він (тобто князь Костянтин-Василь) мав Богдана ніякого (варто розуміти як невідомого) із дивним прізвищем Сис. Богданові доручали найвідповідальніші торги та доставки. Зокрема, він привіз із Москви до Дубенського замку 12 унікальних ікон, половина з яких мала оздоблення перлами». У списку амуніцій, доставлених Богданом, — велика кількість шоломів, панцирів, дві сотні рушниць, причому кілька з них призначалися не так для стрільби, як для екзотики — вони були німецького виробництва, із золотом, вмонтованим у прикладах. Зрештою, майже в усіх двадцяти дев'яти описаних скринях трапляються дорогі речі, до яких «приклав руку» Богдан. А це ще раз підтверджує думку, що князівський блазень або мав винятковий привілей, або ж був зовсім не блазень.

З'їв півбарана, запив медом — і знову їсти хоче

Утім, саме ненаситність Богдана викликала найбільший сміх і найбільший подив у тих, хто спостерігав, як він їсть. На великих торжествах за значного скупчення народу чолов'ягу садили не за загальний стіл, а за окремий столик (тільки для нього) десь у закутку, але обов'язково так, щоб погляди гостей концентрувалися на ньому. Хтозна, можливо, князь у такий спосіб хотів засвідчити, яких богатирів має Дубенський замок. Хоча, з другого боку, історик Крашевський зауважує, що придворний улюбленець не був надто повним, хоч і високим.

А ось бажання попоїсти буквально поглинало придворного слугу. Отже, читаємо далі Любомирського: «...Богдан після снідання до обіду так сідав, ніби нічого не їв. Починав все заново: м'яса волового — 10 шматків, телячого ще більше, баранини ще більше, печене порося, гуску, каплуна, меду, вина, горілки на переміну по гарнців чотири, пива без міри, був стрункий, але такий сильний, що міг побороти тридцятьох...». А далі літописець зазначає чи не найсуттєвішу дрібницю: «Водночас він ніколи не напивався і після кожної трапези вставав від столу, щоб міг їсти більше (тобто надголодь)».

Поцілив у ханське шатро

1577 року в Дубенському замку справляли весілля племінниці Костянтина Острозького княжної Беати Дольської з князем Соломирецьким. Народ гуляв, пив, веселився. А тим часом на Дубно з боку Олики сунуло татарське військо. Це була вже друга спроба завойовників взяти штурмом княже обійстя. Перша завершилася невдало. По суті, князь обманув татарського воєначальника, заславши у чужинське військо надійного татарина, котрий вірою та правдою здавна йому служив. Отож «свій серед чужих» запустив вістку, що на підмогу Дубно з Острога йде сила-силенна озброєного народу. Нападники повірили цьому і відступили, а тим часом замок належно підготували до оборони, зробивши його неприступним.

...Але знову настала зима. Татари переважно для штурму високих мурів вибирали грудень, коли мороз скує водоймища довкола фортець. По кризі у такий спосіб відкривався доступ до всіх стін. Хтозна, чи відав ханський ватажок про весільну оказію і хотів скористатися метушнею, чи випадково натрапив на розгул балу?.. Цього історики не повідомляють. А ось те, як зреагували сп'янілі гості на сигнал небезпеки, не викликає розбіжностей у літописних оповідях. Зокрема, відповідно до історичного нарису Василя Пироговського, опублікованого у «Волинських губернських відомостях» 1870 року, у Чеснохрестському монастирі несподівано забили на сполох дзвони. Придворний почет у ваганні — що робити, куди бігти, де ховатися. І враз над метушнею возноситься голос докору: «Ворожі стріли свистять уже довкола вас, а ви...».

— Хто це мовив? — поцікавився у прислуги князь Острозький.

— Княжна Дольська!

Невдовзі Беата вже стояла біля однієї з гармат на замковому мурі. А поруч — князівський блазень.

— Заряджай швидше, Богдане, і спрямовуй ствола на шатро. Он, бачиш?!.

Сама ж вирвала із рук пушкаря запалений гніт і приклала до гармати. Пролунав постріл. Як пише Пироговський: «За димом нічого не було видно, але ось вітер розвіяв його — й, о Боже: ханського шатра вже не було!».

— Княжна! Княжна! Ти вбила хана! Татари зараз усіх нас повбивають! — почулися перелякані голоси.

Найспокійнішим серед усіх стрільців був Богдан. Він знову зарядив гармату. Знову Беата запалила порох... І оборонці аж самі не повірили — таке хвалене військо й відступає. Як з'ясувалося опісля, відступає назовсім. Оповіді стверджують також, що отим першим влучним пострілом було поцілено в похідне шатро сина хана, де й одразу наспіла на нього загибель. Цей шок, очевидно, і змусив татар обминути Дубно.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: вдало і динамічно відобразив епізод бою, де Богданко з княжною Беатою боронять замок, дубенський художник Микола Тимчак (репродукції його картин).

У НОМЕР

КИЇВ

Влада отримає право виселяти мешканців хрущовок без їхньої згоди?

Автоматичне нарахування пені за несплату комунальних послуг, можливість вилучення житла для будівництва іншого будинку, обов'язкове створення об'єднань співвласників у всіх багатоквартирних будинках — лише мала частина новацій, які містяться у проекті Житлового кодексу. Про це повідомляє COMMENTS. UA

Профільний комітет уже рекомендував парламенту ухвалити його в другому читанні, і відповідний законопроект буде розглянутий наступного пленарного тижня.

Після того, як новий Житловий кодекс набуде чинності, мешканців будинків, що підлягають реконструкції або йдуть під знос, зможуть виселяти в будь-який зручний для місцевої влади район незалежно від того, де розташований будинок, що підлягає реконструкції або зносу, зазначає видання. А якщо власник відмовиться переїздити, його квартира може бути примусово викуплена з мотивів суспільної необхідності.

Ці драконівські норми вигідні будівельним компаніям, які через небажання мешканців залишати власні квартири дотепер не могли реалізувати свої плани з реконструкції центральних районів міст, забудованих хрущовками.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Затримано групу збувачів амфетаміну

Шестеро чоловік, які впродовж двох останніх років займалися торгівлею синтетичними наркотиками, затримали працівники відділу по боротьбі з незаконним обігом наркотиків УМВС України в Хмельницькій області. Молодики збували мешканцям обласного центру амфетамін та метамфетамін. Четверо з них раніше вже притягувалися до кримінальної відповідальності за злочини, пов'язані з незаконним обігом наркотиків, до того ж і самі час від часу споживали їх. Клієнтів, як правило, підшуковували серед молоді поруч із дискотеками та розважальними закладами. Товар продавали тільки за рекомендацією постійних клієнтів. Під час обшуків у членів угруповання вилучили 180 грамів амфетаміну, кілограм марихуани та вогнепальний пістолет.

Вл. інф.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Новий ФАП обслуговуватиме і селян, і прочан

Нове приміщення фельдшерсько-акушерського пункту відкрито у селі Зарваниці Теребовлянського району на Тернопільщині. Цією подією не може натішитися місцевий фельдшер Юлія Шуфліта. Якщо у звичайні дні їй доводиться приймати 10-15 відвідувачів, то у дні прощ до Марійського духовного центру (святиню щороку відвідують мільйони вірян не лише з різних країн) — до сотні осіб.

У новому будинку тепер вбудований санвузол, водопостачання, виділено нові апарати для УВЧ-терапії, електрокардіограф, інгалятор, глюкометр, два функціональні ліжка. Реконструкцію здійснено у рамках проекту «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». 20 відсотків коштів виділено з обласного бюджету, 30 — з районного, 40 — за програмою ЄС і ООН, а 10 відсотків зібрала громада Зарваниці і церква.

Усього в області за програмою «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» здійснювалось 63 проекти, 55 з них уже завершено. Невдовзі відкриють оновлений ФАП ще в одному селі Теребовлянського району — Великому Говилові.

Голова ОДА Михайло Цимбалюк пообіцяв, що наступного року у Зарваниці відкриють оновлений дитячий садок. Розпочався тут і ще один великий проект — спорудження сучасного готельно-го комплексу із спортивно-оздоровчим комплексом, виставковими залами. Здійснюватиме його зарубіжний інвестор. Увести в експлуатацію комплекс планується в 2012 році. Як повідомили представники інвестора, нині ведуться активні переговори щодо включення Зарваниці, Почаєва і Києва до карти міжнародних паломницьких маршрутів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Кримські перспективи обнадіюють

ЕКОНОМІКА

Автономна Республіка Крим — особливий регіон України. Довжина берегової лінії близько півтори тисячі кілометрів. На шельфі Азовського та Чорного морів добувають природний газ, нафту, мають промислове значення поклади залізної руди, мінеральних і термальних вод. Соляні багатства Сиваша використовують провідні підприємства хімічної промисловості. Тривалість сонячного сяйва і сумарна сонячна радіація сприяють розвитку сонячної енергетики. Крим покликаний бути одним із самодостатніх і розвинених регіонів України. На жаль, практично всі роки незалежності кримська влада більшою мірою приділяла увагу міжусобним війнам місцевої еліти, розбазарюванню виробничого й земельного фонду півострова, а центральна — взагалі блокувала всі соціально-економічні починання автономії. Це позначилося й на збіднілих фінансових потоках, і на конкретному підході до розв'язання проблем автономії. З приходом до влади нової команди керівників автономія одержала гарні перспективи стати майданчиком для реалізації соціально-економічних проектів.

Фотоетюд Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Темпи розвитку задає промисловість

Автономія сьогодні посідає одне з провідних місць з певних показників. Республікою за січень—вересень виготовлено промислової продукції на 13,1 відсотка більше, ніж за аналогічний період минулого року. За темпами зростання промислової продукції Крим поступається лише основним промислово розвиненим областям країни.

Чи варто дивуватися збільшенню надходження податків і зборів до зведеного бюджету Криму.

У загальний фонд зведеного бюджету Автономної Республіки Крим за січень—вересень 2010 року надійшло 4415,1 млн. грн. (це 71,6 відсотка від планових показників, затверджених у бюджеті на рік). Іншими словами, надходження податків і зборів зросло на 905,9 мільйона гривень. За темпами зниження заборгованості у виплаті заробітної плати республіка посідає одне з перших місць серед областей України. Розмір середньої номінальної заробітної плати в Криму досяг 1939 гривень.

На ринку праці рівень зареєстрованого безробіття знижується швидше, ніж по Україні. Кількість тих громадян, які претендують на одне робоче місце, скоротилася з 4 до 3 людей, кількість безробітних за дев'ять місяців зменшилася на 12 відсотків порівняно з минулим роком і становить 11 тисяч осіб. Тішить, що поступово поліпшується динаміка будівельного бізнесу. Адже це вид економічної діяльності, який орієнтовано на внутрішній ринок і стимулює внутрішній попит. За підсумками першого півріччя в автономії введено в експлуатацію 192 тис. метрів квадратних загальної площі житла (на 71 відсоток вище рівня аналогічного періоду минулого року). За цим показником Крим посідає перше місце серед регіонів України. Спостерігається зростання експорту товарів. За вісім місяців поточного року він становить 374,4 млн. дол. США, імпорту — 172,3 млн. дол. США. Позитивне сальдо зовнішньої торгівлі товарами становить 202,1 млн. дол. США (за аналогічний період 2009 року — 147,7 млн. дол. США).

Іноземні інвестиції, які надійшли до Криму за дев'ять місяців цього року, становлять 784,7 млн. дол. США, що перевищує рівень початку 2010 року на 9,2 відсотка.

Середня заробітна плата в Криму сягнула 1939 гривень, а середньомісячний обіг роздрібної торгівлі на одну людину — 951,5 гривні.

...Та інші сфери впливу

У великих європейських країнах, а також США та Японії в сфері послуг зайнято більше службовців, ніж в інших галузях, разом узятих. За різними оцінками, приватний і державний сектори послуг створюють від 60 до 70 відсотків національного продукту. За даними республіканського комітету АРК з торгівлі й захисту прав споживачів, загальний обсяг продажів споживчих товарів на півострові за дев'ять місяців становить 17,5 мільярда гривень, тобто збільшився за рік на 2,3 мільярда гривень. А середньомісячний обіг роздрібної торгівлі на одну людину становить 951,5 гривні — на 127,6 гривні більше, ніж роком раніше. Обсяг реалізації побутових послуг за дев'ять місяців 2010 року становить 278,3 млн. гривень, темп зростання 102,5 відсотка.

У великих європейських країнах, а також США та Японії в сфері послуг зайнято більше службовців, ніж в інших галузях, разом узятих.

Інтенсивно розвивається сільське господарство автономії. Взято курс на розвиток виноградарства й садівництва, оптимізацію структури посівних площ, розвиток меліорації й водного господарства Криму. На півострові запустили першу сонячну електростанцію в Україні потужністю 2,5 МВт. Електростанція під'єднана до державної електромережі й має гарантований збут, згідно із законом України про «зелений тариф».

Необхідно зазначити, що Крим почав активно розбудовувати транспортну інфраструктуру. Розпочато роботи з будівництва в Сімферополі приміського залізничного вокзалу, модернізовано й відремонтовано 73,5 км залізничних колій у напрямку Сімферополь—Севастополь, проведена реконструкція й капітальний ремонт 46,5 км комунальних доріг, виконано технічне переоснащення тролейбусної лінії Сімферополь—Алушта—Ялта, капітально відремонтовано автодороги в містах Армянську, Феодосії, Сімферополі та ін. Будівництво транспортного переходу через Керченську протоку, який з'єднає Крим із Краснодарським краєм Росії, стане додатковим каталізатором економічного розвитку автономії. Спорудження мостового переходу, за словами Голови Ради міністрів Криму Василя Джарти, передбачає створення тисячі робочих місць, гарантовані замовлення для низки промислових підприємств і будівельних організацій, розвиток обслуговуючої інфраструктури, збільшення транспортного потоку.

Уряд автономії затвердив проект Державної програми на період до 2020 року «Розвиток транспортно-дорожнього комплексу». У ній передбачено, що за десять років у Криму побудують понад сто п'ятдесят два кілометри нових автомобільних доріг. Заплановано, зокрема, завершення будівництва об'їзної дороги навколо Сімферополя. Планується також ремонт усіх кримських доріг загальною довжиною шість тисяч кілометрів.

Розв'язуючи поточні проблеми, керівництво Криму веде активну діяльність на перспективний розвиток автономії. Так створено Координаційну раду зі стратегічного розвитку Криму. У липні цього року відбулося перше засідання, на якому розглянули проект «Концепції розвитку Автономної Республіки Крим на період до 2020 року». Сьогодні на основі Концепції разом з Національним інститутом стратегічних досліджень здійснюється розробка Стратегії економічного й соціального розвитку АРК на 2011—2020 роки. За словами першого заступника директора інституту Ярослава Жалило, стратегія орієнтована на реформування туристичної сфери, зменшення тінізації її послуг, збільшення тривалості курортного сезону, збереження об'єктів історико-культурної та архітектурної спадщини, біологічної різноманітності, а також на підвищення якості життя, поліпшення екологічної ситуації тощо. Крім того, у документі прописане створення соціальної, виробничої, ринкової та транспортної інфраструктури в сільській місцевості, розвиток тваринництва, овочівництва, виноградарства.

Курортна галузь — пріоритет

Як курортно-рекреаційна територія, Крим як жоден інший регіон України робить усе, щоб стати центром туризму України. Півострів має унікальну лікувально-профілактичну базу й сьогодні займає стабільну позицію на туристичному ринку країни й близького зарубіжжя. З ініціативи керівництва автономії цього року проведена чимала робота з ефективного функціонування комплексу доступних пляжів, розвитку курортної інфраструктури. На сьогодні «Блакитний прапор», який є міжнародним екологічним сертифікатом, присвоєно чотирьом кримським пляжам. Уперше за останні дванадцять років бюджет на підготовку минулого курортного сезону-2010 становив понад 3 мільйони гривень. У проекті середньострокової програми розвитку туризму й курортів АРК передбачається щорічне фінансування галузі в розмірі не менш як 10 мільйонів гривень.

У проекті — щорічне фінансування галузі в розмірі не менш як 10 мільйонів гривень.

Цього року створено рекламний ролик про Крим для розміщення на найпопулярнішому в Росії Першому каналі. Нині на півострові реалізують 23 інвестиційні проекти, які належать до курортно-туристичної галузі. Їхня загальна кошторисна вартість — 592,3 млн. дол. США. Завдяки зусиллям уряду автономії визначено пріоритетність реалізації інвестиційних проектів у курортно-туристичній сфері й повертається пільговий режим оподаткування інвестиційної діяльності.

Сьогодні в рекреаційній сфері автономії стоїть завдання — забезпечити розвиток півострова як міжнародного туристичного центру й цілорічного курорту.

Водночас, за словами кримського політичного експерта Олександра Форманчука, Крим, незважаючи на взятий темп, потребує не просто реформ, а серйозного глибокого струсу, оскільки ресурси для сталого розвитку вже вичерпано. «Новому парламенту (Верховній Раді АРК. — **Авт.**) доведеться взяти на себе відповідальність за це випробування, за передвиборні обіцянки, за укладені соціальні договори, за перетворення Криму на перлину України, за взятий темп», — сказав експерт.

Георгій ВЕРВЕС.

Транспортний перехід через Керченську протоку з'єднає Крим із Краснодарським краєм Росії

ОГОЛОШЕННЯ

Ухвалою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 11 листопада 2010 року порушено провадження по справі № 15/110-10 по банкрутство Товариство з обмеженою відповідальністю «ЕНЕРГОРЕМСЕРВІС» (Вінницький район, село Вінницькі Хутори, вул. Леніна, 1, код ЄДРПОУ 31576367), введено процедуру розпорядження майном, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Болховітіна Віталія Михайловича - м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, к. 416, тел. 043 52 03 41, ліцензія АВ № 158383 від 06.11.06 р.

Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту публікації оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 16 листопада 2010 року Товариство з обмеженою відповідальністю «Сладокрай», 54028, м. Миколаїв, вул. Гмирьова, 14, код ЄДРПОУ 32056337, було визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру боржника.

Ліквідатором товариства призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, к. т. (0512) 44-72-27.

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрдонс», код ЄДРПОУ: 36414900, місцезнаходження: 86391, Донецька область, м. Жданівка, вул. Леніна, буд. 15, кв. 3; тел. (095) 579-42-13, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання електроенергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності - Україна.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє, що 18 листопада 2010 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду: із категорії учасників до категорії тимчасових учасників Фонду переведено **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "СОЦКОМ БАНК"** (м. Одеса) - довідка № 054Т від 18 листопада 2010 року; із Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду виключено тимчасовий учасник Фонду Публічне акціонерне товариство Акціонерний Банк "Синтез" (м. Київ) у зв'язку з його ліквідацією.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановами визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури по справах:

- № 50/61-б від 26.02.2010 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «В. В. Е.» (03049, м. Київ, проспект Повітрофлотський, буд. 14, код: 25288870);
- № 44/261-б від 04.10.2010 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Українсько-канадське спільне підприємство «Інтерпроект» (01133, м. Київ, бульвар Л. Українки, буд. 26, код: 14275893);
- № 44/170-б від 19.10.2010 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Ласпі» (01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, буд. 29-В, код: 25389559).

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (Ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007 р.), поштова адреса: 01030, м. Київ-30, а/с 29.

Господарським судом міста Києва (01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького, 44-б) порушено наступні справи про банкрутство:

- справа №44/302-б про банкрутство Приватного підприємства "КРЕАТИВ ДИЗАЙН" (код за ЄДРПОУ 32959816, адреса: 02002, м.Київ, вул.Флоренції, будинок 1/11; п/р 26001052774731 в Печерській філії КБ Приватбанк, МФО 300711);
- справа №44/258-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "РЕАКТИВ АУТДОР" (код за ЄДРПОУ 34938431, адреса: 01103, м.Київ, вул.Кіквідзе, будинок 11; п/р 26001721457 в відділенні "Іпотечний центр" КРД "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805).

Розпорядником майна у вказаних вище справах призначений арбітражний керуючий Малюська Денис Леонтійович (04071, м.Київ, вул.Лук'янівська, 63, кв.48; тел.455-70-42).

Постановою Господарського суду Чернівецької області (вул. О. Кобилянської, 14, м. Чернівці, 58000) від 02.11.2010 р. по справі № 5/192/б Товариство з обмеженою відповідальністю «Сторожинецька кераміка» (вул. Крейтера, 36, м. Сторожинець Чернівецької області, 59000; код ЄДРПОУ 34324370, р/р 26001161979 в ЧОД ВАТ «Райффайзен банк Аваль, МФО 380805) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевцова Євгена Вікторовича (а/с № 3925, м. Дніпропетровськ, 49069), ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства серії АВ № 547741 від 07.09.2010 р.).

18.11.2010 р. господарським судом Дніпропетровської області винесено постанову по справі № Б34/336-10 про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю «ЕФ-ТЕХНОЛОГІЯ» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Тітова, буд. 21, ідентифікаційний код 35809750) в порядку ст.52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Ліквідатором у справі призначено ініціюючого кредитора — Фізичну особу-підприємця Бусигіна Сергія Володимировича (місце проживання: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Героїв, буд. 12, кв. 826, ідентифікаційний номер 2805217136).

Відповідно до ч.5 ст.52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» даним оголошенням ліквідатор повідомляє про визнання господарським судом ТОВ «ЕФ-ТЕХНОЛОГІЯ» банкрутом усіх кредиторів відсутнього боржника, які в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

16.11.2010 р. господарським судом Дніпропетровської області винесено постанову по справі № Б29/273-10 про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю «Промислово-комерційне підприємство «Еконфо-Пром» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Панікахи, буд. 2-А, ідентифікаційний код 34733314) в порядку ст.52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Ліквідатором у справі призначено ініціюючого кредитора -Фізичну особу-підприємця Бусигіна Сергія Володимировича (місце проживання: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Героїв, буд. 12, кв. 826, ідентифікаційний номер 2805217136).

Відповідно до ч.5 ст.52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» даним оголошенням ліквідатор повідомляє про визнання господарським судом ТОВ «ПКП «Еконфо-Пром» банкрутом усіх кредиторів відсутнього боржника, які в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7):

07.10.2010 року у справі № 5/181-10 визнано банкрутом Приватне підприємство «Сігма — С» (23223, Вінницька обл., Вінницького р-ну, с. Зарванці, вул. Клубна, 1, код ЄДРПОУ 34610049, р/р 2600168677 в ГУДК у Вінницькій області, МФО 802015).

Ліквідатор — арбітражний керуючий Парпальос Дмитро Миколайович (м. Вінниця, вул. П. Тичини, 13, кв. 45, ід. номер 3018304258, ліцензія АВ № 456427 від 06.03.2009 р., т. 0674333167);

12.10.2010 року у справі № 5/162-10 визнано банкрутом фізичну особу-підприємця Кирилюк Ларису Василівну (23232, Вінницька обл., Вінницького р-ну, с. Горбанівка, вул. Польова, 17, ід. номер 2312718641, р/р 26002035536502, АТ «УкрСиббанк», МФО 351005).

Ліквідатор — арбітражний керуючий Мілованов Артур Вячеславович (м. Вінниця, пл. Жовтнева, 2, готель «Південний Буг», офіс к. 805, ід. номер 2638904613, ліцензія АВ № 307290 від 05.03.2007 р., т. 0677660279).

Претензії кредиторів по вищезазначеним справам приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 09.11.2010 року № 5/172 Б відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «ПРОМИСЛОВО-ФІНАНСОВА ГРУПА «ІНДУСТРІЯ ПЛЮС» , ЄДРПОУ 35951783, 83003, м. Донецьк, вул. Антіпова, 7 «А», рахунок № 2600833804919 в АБ «Южний», м. Одеса, МФО 320854, порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Карпенка Андрія Анатолійовича (ліцензія АВ 307267 від 24.02.2007 р., м. Селидове, Донецька обл., вул. Дубініна, б. 6). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 09.11.2010 року № 5/171 Б відносно Приватного підприємства «АГРОЕРА 2009» , ЄДРПОУ 36513474, 83027, м. Донецьк, пр. Ціалковського, 9, рахунок № 26004311851301 в АБ «Южний», м. Одеса, МФО 320854, порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Карпенка Андрія Анатолійовича (ліцензія АВ 307267 від 24.02.2007 р., м. Селидове, Донецька обл., вул. Дубініна, б. 6). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 10.11. 2010 р. № 5/169б відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «ДОНСЕЛЬПРОМ», ЄДРПОУ 36935489, (83114, м. Донецьк, вул. Університетська, б. 80, кім.313, р/р 26005040205 в ПАТ «Мегабанк», м. Харьків, МФО 351629, порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Карпенка Андрія Анатолійовича (ліцензія АВ 307267 від 24.02.2007, м. Селидове, Донецька обл., вул. Дубініна, б. 6). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області від 21.10.2010 р. по справі № 21/98б ТОВ «Техмонтажбуд» (93315, Луганська обл., Попаснянський р-н, смт. Вовчоярівка, вул. Поштова, 30) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ДПІ в Попаснянському районі (93300, Луганська обл., м. Попасна, вул. Менжинського, 2б, тел. (064-74) 3-37-32).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) по справі № Б-48/235-09 від 08.06.2010 р. відкрите акціонерне товариство "Зміївське автотранспортне підприємство 16343" (код 03115152, адреса: 63400, Харківська обл., м. Зміїв, Пролетарське шосе, 49; банківські реквізити: р/р 260065101 в АТ "УкрСиббанк", МФО 351005) визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бреуса Р. А. (ліцензія серії АВ № 499003 від 17.11.2009 р., 61018, Харків, вул. Новопрудна, 4, кв. 70). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65, ухвалою від 04.08.2010 року порушено провадження у справі № 19/40-Б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Житомирський м'ясокомбінат» (10025, м. Житомир, вул. Баранова, 127, код ЄДРПОУ 00443401, р/р 260063301173037 в ЦВ ПІБ, м. Житомир, МФО 311056).

Ухвалою від 11.11.2010 року по справі № 19/40-Б призначено розпорядником майна боржника, арбітражного керуючого Капітонова Віктора Вікторовича (ліцензія серії АВ № 158375 від 13.12.2006 року, адреса: Житомирська область, м. Коростишів, вул. Більшовицька, буд. 109-А, кв.12).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 157) від 11.10.2010 р. порушено справу № 42/147Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Полімед-Плюс» (код ЄДРПОУ 33340674, юридична (фактична) адреса: 83014 м. Донецьк, пр. Полеглих Комунарів, будинок 77; п/р № 26008051702973 у ДОД АТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 335496) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Ухвалою Господарського суду Донецької області від 15.11.2010 р. по справі № 42/147Б відкрито процедуру розпорядження майном боржника, призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Корягіна Євгена Олексійовича (83001, м. Донецьк, вул. Коваля, буд. 84, кв. 36; ідентифікаційний код 3014305254; ліцензія АВ № 547720 від 10.08.2010 р.)

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою по справі № 16/201/10 від 18.11.2010 р. визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Девелоп Трейд» (69006, м. Запоріжжя, вул. В. Лобановського, 7, код ЄДРПОУ 34088253, п/р 26002277398100 в АКІБ «УкрСіббанк», МФО 351005) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Швеця Дмитра Івановича (69124, м. Запоріжжя, вул. Калнишевського, 10, кв. 44 , тел. (067) 611-06-20, ліцензія серії АВ № 081115).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) № 50/817 від 08.10.2010 року ТОВ «Статус-Фінанс» (01054, м. Київ, вул. Павлівська, 9, код 35532166) визнано банкрутом.

Ліквідатором по вищезазначеному підприємству призначено арбітражного керуючого Константінова Ігоря Михайловича (ліцензія серії АВ № 271686 від 06.02.2006 року, м. Київ, вул. Салютна, 17 кв. 12, ідентифікаційний код 2215412476).

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 16 листопада 2010 року по справі № 19/122-10 Товариство з обмеженою відповідальністю «Тайм 2002» (м. Суми, вул. Менделєєва, 4, код 32185705, р/р 26001760033932 в СОФ АКБ «Укрсоцбанк» в Сумській області, МФО 337018) визнано банкрутом відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Солдаткіна Ігоря Вячеславовича (ліцензія серія АВ № 347054 від 20.06.2007 р., адреса: 40000, м. Суми, вул. Петропавлівська., 74, оф. 49а).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 1/93-Б визнано банкрутом ПП «Волинь-Пласт» м. Луцьк, код 35041721.

Ліквідатором ПП «Волинь-Пласт» призначити Іщука Олександра Валерійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 347250 від 24.10.2007 р., тел. 0501405405).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Ухвалою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, 29/11) від 21 жовтня 2010 року у справі № 2-19/4477-2009 ФОП Луценко Тетяна Миколаївна (ІПН № 2541801365, адреса: АР Крим, м. Керч, вул. Кірова, 111, кв. 216) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура відповідна ст. 48 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савіна Василя Вячеславовича (ліцензія серія АВ № 347165 від 12.09.2007 р., адреса: АР Крим, 96100, м. Джанкой, пров. Спортивний, 5, кв. 40).

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. С. Петлюри (Комінтерну), 16) від 17.09.2010 р. по справі № Б8/108-10 порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «ФІРМА «ТРАНЗИТ» (08500, Київська область, м. Фастів, площа Перемоги, буд. 1, код ЄДРПОУ 24370434, р/р 26007004810 в ПАТ «БАНК «УКРАЇНСЬКИЙ КАПІТАЛ», МФО 320371).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Борисова Олександра Юрійовича (ліцензія серії АВ № 347400 від 13.03.2008 р., ідентифікаційний код 2799315313, адреса: 08300, Київська область, м. Бориспіль, вул. Франка, 2, кв. 32). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) ухвалою від 01 листопада 2010 року порушив провадження у справі № 01/2158 про банкрутство приватного підприємства «ДАЛЛАС» (18001, м. Черкаси, вул. Героїв Дніпра, 45, кв. 256, код ЄДРПОУ 22803739, п/р № 26001101321463, в АТ «ОТП БАНК» м. Київ, МФО 300528).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Новосельцева Володимира Петровича, ліцензія АВ № 347393 від 05.03.2008 року (18030, м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Українська універсальна біржа "Капітал" 9 грудня 2010р. об 11-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 44 (конференц-зал ТОВ "АГРОМАТ-Центр") проводить аукціон по продажу майна ТОВ "Смольний буян", яке знаходиться за адресою: Київська обл., Бородянський район, с.Пилиповичі, вул.Жовтнева,21, а саме:

№ лота	№ п/п	Найменування майна	Початкова ціна, грн. без ПДВ.
1	1	Домоволодіння	140090,00
2	2	Майно (згідно з переліком)	30760,00
3	3	Земельна ділянка	130776,00
		ВСЬОГО	**301626,00**

Загальна вартість складає 301626,00 (триста одна тисяча шістсот двадцять шість) гривень 00 копійок, без ПДВ.

Ознайомитись з об'єктами та переліком майна можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем їх розташування попередньо зателефонувавши: (067)2311521

До початку аукціону учасники сплачують:

- гарантійний внесок у розмірі 8 % від початкової ціни лоту (без ПДВ) на поточний рахунок організатора біржових торгів 260073251501 у відділені "Регіональне управління ПАТ "Комерційний банк "Даніель" у м.Києві, МФО 380980, код ЄДРПОУ 34003533; отримувач - Українська універсальна біржа "Капітал".
- реєстраційний збір 17 грн. з ПДВ, на поточний рахунок організатора аукціону 260073251501 у відділені "Регіональне управління ПАТ "Комерційний банк "Даніель" у м.Києві , МФО 380980, код ЄДРПОУ 34003533; отримувач - Українська універсальна біржа "Капітал";

Квитанції або платіжні доручення про сплату подаються разом з заявкою на участь в аукціоні. Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три дні до початку аукціону. Додаткову інформацію, щодо умов участі в аукціоні можна отримати за адресою: м. Київ, вул.Шота Руставелі,44, офіс 6 та за телефонами: (044)569-59-21, 569-59-22. Розпорядок роботи : понеділок - п'ятниця з 9.00 до 18.00.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 221 (4971) СЕРЕДА, 24 ЛИСТОПАДА 2010

Сьогодні в Україні хмарно, пройдуть дощі, на заході — з мокрим снігом. Вітер південно–східний, північно–західний, 5—10 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 2—9° тепла, вдень 6—14°. У східному регіоні вночі 0—7 градусів тепла, вдень 7—13° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 24 ЛИСТОПАДА

■ **1638.** На козацькій раді в урочищі Маслів Став ухвалено "Ординарії війська запорозького реєстрового". ■ **1805.** На Чернігівщині народився Олекса Стороженко, письменник. Писав українською та російською мовами ("Українські оповідання" у 2 т., повість "Марко Проклятий" та ін.). ■ **1815.** Народилася національна британська героїня Грейс Дарлінг. Дочка хранителя маяка, вона рибальським човном урятувала всіх людей (60 чоловік) із затонулого пароплава. ■ **1883.** Трупа Старицького поставила в Києві п'єсу "За двома зайцями". ■ **1916.** Помер Хайрем Стівенс Максим, англійський зброяр. У 1883 р. сконструював кулемет, який став родоначальником усієї автоматичної зброї. "Максими" використовувалися аж до 1945 р.

ОРІЄНТИР

Людство поділяється на дві частини. Перша дивиться телевізор; друга не дивиться або майже не дивиться його. Я належу до другої, тому що вважаю телевізор хронофагом. Із жалем думаю про тих, хто всі свої уявлення та знання про світ черпає з «ящика». Вони йдуть крізь життя й тягнуть за собою, мовби свою тінь, невиліковну телезалежність. Вони все знають, усіх упізнають, носять у голові нав'язані кимось думки та погляди. Усе, чого не було в «ящику», для них не становить жодної цінності.

За М. Слабошпицьким.

Хронофаги — у перекладі з грецької — ***поглиначі часу.*** Це будь-які об'єкти, що відволікають від основної діяльності. Вони можуть бути живими (колеги з балачками, друзі з пустими дзвінками) або неживими (комп'ютерні ігри, телевізор тощо). До найпоширеніших хронофагів відносять спробу все зробити за один раз, завалений письмовий стіл, нездатність сказати «ні», синдром «відкладання», бажання знати всі деталі, перш ніж діяти тощо.

(З Вікіпедії).

ПРИТЧА

Якщо він зупиниться

Старенький професор астрономії піднімався на кафедру в парадному чорному смокінгу.

— Любі студенти, я не буду читати вам лекцію. Я прийшов прощатися. В моїй обсерваторії сьогодні зупинився годинник, що йшов без малого триста років. Я впевнений — настав кінець світу!

Студенти загигикали, зашепотіли. Почулися вигуки: «Замініть шестірні», «Віддайте в ремонт», «Купіть новий годинник!»...

Коли шум стих, професор заговорив знову:

— А тепер я скажу те, від чого вам відразу стане несмішно. Годинник, що зупинився в мене в обсерваторії, — сонячний.

✎ **Свої неймовірні історії надсилайте на mila@golos.com.ua**

Домовитися з часом

ЗА ЧИ ПРОТИ СТРІЛКИ?

«Час летить — це погана новина, хороша новина — ви пілот свого часу».

Майкл Альтшулер.

Таємниця часу відіграла вирішальну роль у професійному виборі майбутнього філософа Віктора Малахова.

А все почалося з того, що в якийсь момент свого життя він відчув реальний страх перед смертю. Не міг уявити собі той незбагненний стан, коли тебе не існує. Можливо, до перших філософських роздумів підштовхнула туга за світом дитинства, який залишився в минулому, відчуття незворотності перших життєвих втрат. І юний Віктор (мама якого була медиком) вирішив побороротися за людське безсмертя. Однак до медінституту іспиту не склав, тому отримав рік на роздуми. «Проковтнувши» за цей час коктейль з творів Франца Кафки, Олександра Гріна і Льва Толстого, дійшов несподіваного висновку, що в житті не існує нічого цікавішого за філософію.

— Зараз багато говорять про апокаліпсис, що наближається. На вашу думку, чи настане кінець світу?

— Важко назвати часи, коли б хтось із солодким тремтінням не очікував кінця світу. Реальніша й передбачувана сучасна загроза людству пов'язана із тим, що людина може просто перестати бути людиною, втратити свою ідентичність. Хтось із західних публіцистів казав, що ми, можливо, належимо до останніх поколінь людських істот, які в зоопарку перебувають по цей бік огорожі. Справа не тільки в генетичному дизайні, клонуванні, роботизації, інших «чудових» перспективах, які нас очікують завтра, а в тому, що людина потроху втрачає людяність. Важливо, щоб ми не забули, що означає діяти по-людськи, мати людські почуття, міркувати так, як личить людині, а не роботу. Кінець світу для нас — це кінець людяності. Це реальна загроза, з якою ми маємо рахуватися..

— Пам'ятаєте про страхітливу комету Галлея, якою нас лякали наприкінці 1980 років?

— Знаменно, що передчуття подібних катастроф завжди пов`язується з певними точками в часі. Але ж час невіддільний від простору. Якщо філософію попередньої доби більше цікавив час, то нині філософи починають пильніше придивлятися до простору. Виявляється, чим більше люди замислюються над загадками простору, тим більше відкривається можливостей, перспектив. Час переважно тисне, гнітить, постійно щось вимагає, а простір дає свободу. Звільнення від диктату часу — це вихід у простір.

— Чи недалекий той час, як стануть реальністю фантастичні сюжети про кібернізацію людства, постлюдину (розумна істота, модифікована до такого ступеня, що вже не є людиною)?

— Це мене бентежить. Хоча ймовірно, що прогрес до цього прямує. У п'єсі Ежена Іонеско «Носороги» головний герой прагне залишитися людиною, навіть коли всі навколо стають носорогами. Це вибір особистості. У кожного є своє неповторне призначення, є тонкі нюанси моральних почуттів, які ми втрачаємо, коли забуваємо про власну людяність.

— Є вислів: смак життя. А якими органами відчуття сприймається час?

— Хто не відчував блаженство, коли складав важкий іспит і раптом отримував скарби вільного часу. Але час очікування — це гнітючий стан. Коли ми успішно щось робимо, відчуваємо «плече» часу, а коли він на нас тисне — набуваємо дуже важливий досвід страждань. Важко було б людям, якби не було «ліків» часу. В оповіданні «Двоє в грудні» Юрія Казакова познайомилися зрілі чоловік і жінка і зрозуміли, що призначені одне для одного. Та раптом відчувають, що після щастя, яке захоплює зненацька, треба усамітнитися: щоб повернутися до себе. Ось ця амортизація часу також дуже важлива після щасть-нещасть. Дуже важко сучасній людині повернутися до себе, відновити свою часову ідентичність, вийти з себе — легше.

— З високих трибун чуємо про «вимоги часу», «виклики часу»… Чи варто нам наздоганяти час, який до того ж «летить»?

— Справді, час вимагає негайної самореалізації. Прагнучи побільше встигнути, намагаємося випередити час, не замислюючись над тим, а чи потрібно це? Адже час непомітно підточує кожну мить нашого існування. Так виявляється влада часу над людиною. Часто навіть впадаємо у «рабську» залежність до нього. Людині інколи вкрай потрібно зупинитися бодай на хвилину і здивуватися тому, що гідне подиву, або постаратися збагнути сенс свого існування. Для цього варто виключитися з плину подій. Треба мати рішучість іти проти течій сьогодення там, де ми не відчуваємо внутрішньої згоди з ним.

— Ви правильно використовуєте свій час?

— Насправді постійно відчуваю страшенний цейтнот, бо все роблю повільніше, ніж бажалося б. Для мене дві нерозмінні цінності — час і спокій. Їх завжди не вистачає, а без них щось гарне важко створити. Трапляється, що люди часто не додумують свої думки, бо час змінюється і їм здається, що ці думки вже нікому не потрібні. Тим часом хтось, може, досі очікує на нашу відповідь...

— Ваш улюблений афоризм.

— Це — епіграф до «Ірландського щоденника» Генріха Бьолля: «Коли всеблагий Господь сотворив час, то Він сотворив його достатньо». Тим і тішусь, на тому і заспокоююсь.

Розмовляла Людмила ОПАНАСЕНКО.
Колаж Ольги СТАНАЧИЧ.

З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Віктор Малахов — доктор філософських наук, професор, доцент кафедри філософії та релігієзнавства Національного університету «Києво-Могилянська академія», головний науковий співробітник Інституту філософії НАНУ. Серед відомих його книжок — «Етика: курс лекцій», видана в 1996 році. Вона залишається одним із основних підручників етики в українських вишах.

П'ять хвилин

РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Кожен, хто був студентом, чудово знає: цю братію ніщо не злякає та не зупинить! Навіть вибрики часу їм не перешкода.

Одного разу, на зорі становлення незалежності нашої держави, запропонували нам поїхати громадськими спостерігачами на вибори в один із районів області. Студенти — народ національно свідомий, та й як-ніяк пригода.

Тож їдемо ми у метро на вокзал. Компанія весела, гомінка. Як так трапилося, що ми з подругою «відбилися» від своїх, досі не можу збагнути. Але коли ми піднялися ескалатором в місто, зрозуміли, що заблукали. Бо, крім того, що планували їхати електричкою та назву місця призначення — нічого не знаємо. Проте впадати у відчай не збиралися. Тож, кепкуючи з себе, почимчикували до віконця «Довідка». Там нам все розказали, але часу, щоб встигнути на ту єдину електричку, яка відходила сьогодні, у нас майже не лишилося. Кинулися ми шукати той поїзд! Але змогли лише помахати білою хустинкою останньому вагонові. Тут було вже не до сміху. З одного боку, нічого не трапилося — ну, не поїдемо на вибори, залишимося вдома. А з другого, — у понеділок з нас кепкуватиме весь потік в універі. Цього дуже не хотілося. Ну не вистачило нам 5 хвилин... Немає у світі нерозв'язних проблем, і навіть час можна обхитрити. Словом, знайшли міжнародний потяг, який проходив через потрібну нам станцію, ще й на три хвилини там зупинявся. Узяли квиточки, щоправда, нікуди вже йти з вокзалу не ризикнули, та й поїхали собі з усіма зручностями — не електричка ж! А в невеличкому містечку, куди ми прибули серед ночі, до ранку вирішили поспати у номері привокзального готельчика. Щоправда, щогодини про наше недбале ставлення до часу нагадував величезний годинник на стіні номера — занадто вже голосно проходила хвилинна годинникова позначку «12».

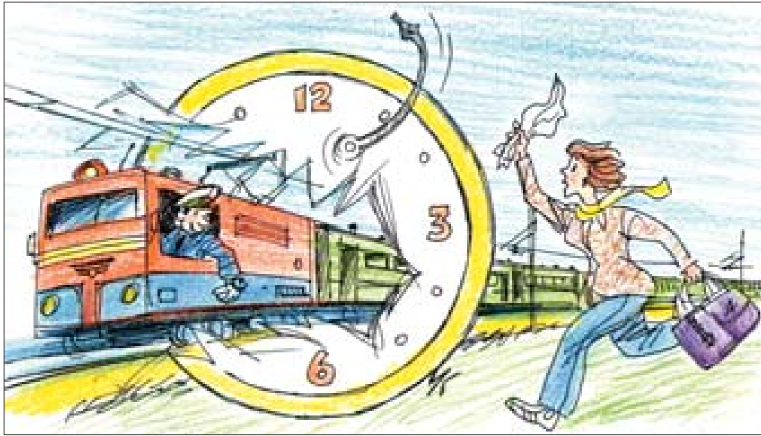
А вже вранці, знайшовши групу, насолоджувалися подивом і здивуванням своїх однокурсників, викликаними нашою вже ніким не сподіваною появою.

Так нам вдалося наздогнати ті втрачені 5 хвилин, і досі з подругою згадуємо цю історію з усмішкою.

Світлана МІЛЕВСЬКА.

Київ.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Над номером працювали: Галина КВІТКА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18482

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

